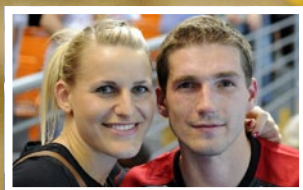

HANDBALL+

LÁSKA NA PALUBOVCE

Nejznámější z házenkářských párů jsou reprezentanti Helena Štěřbová a Miroslav Jurka.

NOVÝ JUŘÍČKŮV ZAČÁTEK

Nováček z Litovle zlákal šestinásobného francouzského šampiona, který vloni s házenou skončil.

ROMAN BEČVÁŘ

Plzeň by se
ve druhé
bundeslize
neztratila

Číslo 1 - září/říjen - 2014/2015 - 30 Kč

novinky | rozhovory | reportáže | profily | historie | reprezentace

Victorious

Oficiální míč MS v házené Srbsko 2013

Dostupný ve velikosti 2
www.select-sport.cz

select@hhsportif.cz | 602 752 978

Kompletní přehled skladových zásob v ČR

HANDBALL+

2014/2015

OBSAH ČÍSLA:

ZMĚNA JE ŽIVOT

Člověk má v životě jedinou jistotu - nic není jisté a všechno se neustále mění. Vzpomněl jsem si na slova amerického podnikatele Jacka Welche, když jsem se před pár týdny dozvěděl, že časopis HANDBALL PLUS končí. Ne, nebojte se, přeháním jen za účelem zdůraznit. Časopis totiž končí a zároveň nekončí. Jen se ta bývalá „papírová jistota“ mění v něco jiného. V něco nového a zároveň stejného. Změna je totiž život a život vlastně není ani jediný okamžik úplně stejný. I přesto, že lidé milují věci důvěrně známé a vzorové a každý hrozně trpí při zprávě, že se jeho oblíbená kavárna bude zavírat...

Ale dost filosofie a hraní se slůvky, budme naprosto konkrétní.

První číslo sedmého ročníku HANDBALL PLUS se k vám poprvé dostává v úplně jiné podobě, v moderní elektronické verzi. Tak si to Český svaz házené naplánoval a také zanesl do svazového rozpočtu. Ke změně jsme přistoupili zejména kvůli nákladům, které s sebou vytištění a následná distribuce házenkářského časopisu nese. Přitom jsme nechtěli zrušit jediných časopis u nás, který je speciálně

věnuje házenkářskému sportu a který si za dosavadních šest let existence získal renomé a samozřejmě své čtenáře. Proto i obsahově zůstáváme na stejném počtu stran i objemu informací a věříme, že dostupnost této elektronické verze HANDBALL PLUS bude minimálně stejně vysoká jako je počet čtenářů, kterým byl jejich časopis šest let zasílán poštou v „papírové“ podobě.

Tak jak stojí v titulku „Změna je život“. Elektronická forma časopisu je prostě modernější způsob komunikace. Má současně jasný akcent na rozpočtovou odpovědnost a výsledek průzkumu uvnitř házenkářského hnutí zároveň potvrdil, že tento způsob komunikace je přímou cestou ke čtenáři. A kdo ví, jestli elektronická forma nebude za pár let jedinou formou, jak si přečíst desítky dalších různých časopisů.

Přesto se ještě vrátím o pár týdnů zpátky. Když jsem poprvé o nové podobě časopisu informoval renomované novináře, kteří píšou o házené a kteří se už šest let podílejí na tvorbě vašeho časopisu, měl jsem trochu strach, že se jednoduše s HANDBALL PLUS rozloučí. O to větší bylo moje překvapení, že všichni bez výjimky řekli ano, budeme se podílet i na nové elektronické verzi. A tak jejich jména najdete i v tomto prvním čísle sedmého ročníku HANDBALL PLUS, které si právě prohlížíte na počítači, notebooku, iPadu, nebo chytrém telefonu.

V úvodu jsem si vypůjčil slova Jacka Welche o tom, že člověk má v životě jedinou jistotu - nic není jisté a všechno se neustále mění. Na závěr sáhnou do země nejlepší házenkářské ligy světa, do Německa. „Život je změna. Když se přestaneš měnit, přestaneš žít,“ řekl německý spisovatel teolog a aforista Rainer Haak. A HANDBALL PLUS? Ten žije. A mění se. Protože ZMĚNA JE ŽIVOT.

LADISLAV VÁLEK, Český rozhlas

- 04 **ROZHOVOR ČÍSLA**
Roman Bečvář
- 10 **TÉMA**
Odchody házenkářek do ciziny
- 15 **PROFIL KLUBU**
Lokomotiva České Budějovice
- 18 **TÉMA**
Láska na palubovce aneb házenkářské páry
- 23 **NÁVRATY**
Litovel zlákal Davida Juříčka
- 28 **PREVIEW**
Kvalifikace o ME 2016
- 33 **PREVIEW**
Představujeme soupeře českých házenkářů na MS 2015
- 38 **TÉMA**
Velká přestavba v bundesligovém Kielu
- 43 **TÉMA**
Český trenér dovedl Slovenky k postupu na ME
- 46 **POHLED DO HISTORIE**
Památné vítězství Dukly Praha v Šabacu
- 50 **MLÁDEŽ**
Euro osmnáctiletých házenkářů v Polsku
- 54 **ČSH**
Rozhovor s předsedou ČSH Alešem Pospíšilem
- 57 **ČSH**
Postřehy sekretáře ČSH Radka Bendla
- 60 **FOTOREPORTÁŽ**
Turnaj v Chebu objektivem Alexe Wipfa
- 63 **PRAVIDELNÁ RUBRIKA**
My hrajeme taky

Ve druhém čísle sedmého ročníku Handball plus vás kromě jiného čeká:

- velký rozhovor s Barborou Raníkovou
- představíme si Katar - dějiště MS
- podíváme se za Michaelou Hrbkovou do Záhřebu
- v rubrice Profil klubu navštívíme Slavoj Tachov
- nebude chybět rubrika My hrajeme taky

PLZEŇ BY SE VE DRUHÉ BUNDESLIZE ROZHODNĚ NEZTRATILA

Roman Bečvář přišel v Rostocku o českého kouče, ale jinak je spokojený.

ZDENĚK SOUKUP, IDNES.cz

Už druhým rokem působí český házenkář Roman Bečvář v německém Emporu Rostock. V září byl sice od týmu odvolán český kouč Rastislav Trtík, který si s sebou Bečváře do Německa přivedl, ale pozice střední spojky z Plzně se zdá být i u chladného Baltu neotřesitelná.

„Do konce sezony mám platnou smlouvu a pak se uvidí,“ přesto Bečvář naznačil, že existuje klauzule, podle níž může zůstat ještě další rok, ale i odejít. Jeho samotného totiž láká nejvyšší německá soutěž. „Samozřejmě by bylo nejlepší postoupit do ní s týmem, který dobře znám,“ potvrdil, že nechce z Rostocku nikam za každou cenu utíkat.

Když jste do Německa odcházel, spekulovalo se o tom, jestli pro vás není druhá bundesliga málo. Jak vidíte svůj přestup teď, s odstupem času?
I druhá liga v Německu je hodně silná a neskutečně vyrovnaná soutěž.

Bundesliga, zejména prvních pět šest týmů, to je úplně jiný level. Ale mezi tím zbytkem a druhou ligou není nějaký propastný rozdíl. Takže to rozhodně nebyl krok zpátky.

A Rostock má ambice prodat se do bundesligy?

Němci jsou hodně ambiciózní, chtějí hrát co nejvyšš. Ale jak už jsem říkal, druhá liga je hodně těžká, tlačí se sem další řada dobrých týmů ze třetí ligy. Pro nás je teď podstatné udržet se. Skončit do šestého místa bych považoval za úspěch. Teprve pak se můžeme bavit, co bude dál. Je to samozřejmě i o financích.

I podle prohlášení klubových šéfů, která jsem četl na vašem webu, to vypadá, že na vás hodně sází?

Je pravda, že jsem si vybudoval pozici lídra. I když to souvisí s tím, že hraji střední spojku. Je to důležitá role, ale zároveň dost těžká. Jsem od toho, abych organizoval hru. Tady ale každý dává vše ve prospěch mančafu.

A vás osobně by nelákalo zahrát si bundesligu?

Ale to víte, že ano. A nejlepší by bylo postoupit tam s týmem, který dobře znám. Jako se to teď povedlo Erlangenu. Jsou dlouho pospolu, to byla jejich výhoda. Ti kluci na sebe byli zvyklí. Přestoupit do jiného týmu by bylo sice skvělé, ale zase bych začínal od nuly, zvykal si na nové spoluhráče. Tak to zkusím s Rostockem...

Jenže už u toho nebude trenér Trtík, kterého vedení klubu odvolalo. Neobával jste se, že to odnesou i jeho krajané? Konkrétně vy?

Na to se tady nekouká, to ani nejde. Možná kluci utrousí nějaký ten vtip, ale jede se dál. Každému tady měří stejnou měrou. Naším úkolem je pořádně trénovat, být stoprocentně připraven.

Takže v týmu zůstal i český brankář Jan Komínek, který tam byl už před vámi? Při odchodu do Německa jste říkal, že ho vůbec neznáte.

Je tady, i když patří už k té relativně starší generaci. Je mu 32 let, ale rozhodně se nechová nijak usedle. Jak jsem měl Honzu možnost poznat, je to typický Moravák, bodrý chlapík ze Zlína. Super kluk.

Ale česko-slovenská kolonie v Rostocku, to nejste jen vy dva, že?

Z Karviné přišel mladý Jakub Zbořil a tady i Slovák Patrik Hruščák. Takže

Vybudoval jsem si v klubu pozici lídra. Souvisí to s tím, že hraju střední spojku. Je to důležitá role, ale zároveň dost těžká.

jsme tady taková parta „auslanderů“, často vyrážíme spolu ven.

Pomohlo vám v začátcích v Rostocku, že už jste v Německu jako malý žil s rodiči?

Neskutečně. Znal jsem prostředí, uměl jsem jazyk a to je ve sportu hodně důležité. Daleko rychleji jsem se tady adaptoval. Navíc vás úplně jinak berou, když umíte německy. To bylo velké plus.

Když jsem se bavil s jinými házenkáři, tak říkali, že v Německu moc neexistuje taková ta parta mimo hřiště, jakou znají z Česka. Jaké to je v Rostocku?

Tak tady je parta fantastická, nikde jsem nic takového nezažil. Zvlášť po

odchodu trenéra Trtíka drží tým neskutečně při sobě. Lídrem je náš kapitán.

Z bundesligy známe zaplněná hlediště. Jak jste na tom s diváckými návštěvami vy v Rostocku?

Podobně, i ve druhé bundeslize jsou všude plné haly. Chodí i tři tisíce lidí. My jsme zpočátku hráli v menší hale pro asi sedm stovek diváků, a bylo až neskutečné, jaký tam dokázali naši fanoušci udělat kotel. Teď už máme k dispozici městskou halu a přijde i 1700 diváků.

Je házená ve městě sportem číslo jedna?

Není, to je fotbal, i když tady v současnosti hrají jenom třetí ligu. Ale Němci jsou velcí fotbaloví srdcaři. Chodí fan-

EMPOR ROSTOCK

- kdysi slavný klub z východního Německa, dnes hraje 2. Bundesligu
- desetkrát byl mistrem NDR (1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1968, 1973, 1978, 1986, 1987), devětkrát skočil druhý a sedmkrát získal domácí pohár
- největších úspěchů na mezinárodní scéně dosahoval na přelomu 70. a 80. let minulého století - 1979: finalista PMEZ, 1982: vítěz PVP, 1983: finalista PVP
- po sloučení Německa hrál v letech 1991-1993 nejvyšší soutěž.

dit, i když pořád prohrávají... Rostock dřív hrál v házené i evropské poháry, třeba se to zase vrátí a získáme další diváky na svoji stranu.

Krátce potom, co jste opustil Plzeň, získala letos na jaře po 15 letech mistrovský titul. Nemrzelo vás, že už jste u toho nebyl?

Bylo to super, strašně jsem jim to přál. Já jsem tehdy zvolil jinou cestu, chtěl jsem se v kariéře posunout dál. A jsem rád, že jsem to tak udělal, i když se nemůžu pochlubit titulem.

Sledujete pořád bývalé spoluhráče?

To víte, že ano. Viděl jsem je třeba v přípravě s bundesligovým Erlangenem nebo v poháru proti italskému Bolzanu.

Klukům z Plzně jsem titul strašně přál. Já jsem tehdy zvolil jinou cestu, chtěl jsem se v kariéře posunout dál a nelituju toho.

Lze odhadnout, jakou roli by hrála Plzeň ve druhé bundeslize?

Rozhodně by se tady neztratila. Vždyť to dokazují i její výsledky v přípravě s německými týmy.

A kdybyste měl vy osobně říct, v čem vás německé angažmá nejvíce změnilo?

Řekl bych, že jsem se posunul dál hráčsky, ale také fyzicky. Ještě za trenéra Trtíka, ten nám ordinoval neuvěřitelné dávky.

Bečvář přijde o kvalifikaci

Roman Bečvář z Emporu Rostock si v ligovém utkání proti TV Bittenfeld zlomil záprstní kůstku na pravé odhodové ruce. Doba léčení se odhaduje na šest týdnů. Střední spojka tak přijde o úvodní dva zápasy kvalifikace o mistrovství Evropy 2016, který český národní tým sehraje ve Francii a doma s Makedonií.

Na jeho místo povolali reprezentační trenéři Jan Filip a Daniel Kubeš Ondřeje Zdráhalu z německého druholigového klubu ASV Hamm - Westfalen. Už začátkem září trenéři oznámili, že pro zápasy s Francií a Makedonií nebudou mít k dispozici trojici pravých spojek: Ladislav Brykner (25 let, EHV Aue - Německo), Jan Stehlík (29, Saint-Raphaël Var - Francie), Martin Stržínek (31, Cement Hranice). Všichni tři si přetřhli vazy v kolenou a minimálně na půl roku budou absentovat. Na konci září letošního roku se nejlepší český házenkář posledních let Filip Jícha podrobil operaci kotníku a ani on tyto dva zápasy neodehraje.

„Nedá se nic dělat. Tak to prostě ve sportu někdy chodí. Nezbyvá než se s touto situací vyrovnat,“ říká manažer reprezentací Karel Nocar a doplňuje: „Situace je sice vážná, ale plakat nebudeme. Věříme, že takové rány osudy tým ještě více stmelí a hráči předvedou maximum, aby kamarády a spoluhráče zastoupili.“

MĚSTO NA BŘEHU BALTSKÉHO MOŘE SI OBLÍBIL

Jako malý vyrůstal Roman Bečvář s rodiči v Hagenu nedaleko Dortmundu, v městečku na jihovýchodě Porúří dělal také první házenkářské krůčky. Jeho otec Roman, dlouholetá opora pražské Dukly, tady byl v té době oporou druholigového celku a malý synek s ním trávil hodně času v hale. A tak bylo vlastně neodvratitelné, že jablko nepadlo daleko do stromu.

Osud potom celou rodinu zavál do Plzně, kde získal Bečvář starší dva mistrovské tituly s Kovopetrem (1998 a 1999). To už jistě tušil, že syn půjde v jeho šlépějích. „Malý“ Roman udivoval trenéry ve všech mládežnických reprezentacích. Stal se oporou extraligového Talentu, odkud zamířil začátkem roku 2013 do Emporu Rostock, týmu druhé bundesligy. Dalo by se tedy říci, že se opět vydal po stopách svého otce, jen zamířil trochu víc na sever. Do Rostocku, který má zhruba 200 tisíc obyvatel. Do přístavu na břehu Baltského moře, kam dříve čeští

turisté často mířili do známého letoviska Warnemünde.

A bývalé hanzovní město si zamiloval. „Je tady pohoda. I pro sport jsou tady ideální podmínky,“ pochvaloval si Bečvář. „Navíc tady máme moře. Balt je sice studený, ale já se ještě v září koupal. Počasí bylo nádherné,“ vypráví a z hlasu je patrné nadšení. Jen kdyby to nebylo domů do Plzně tak daleko, téměř 700 kilometrů...

„Je pravda, že se do Plzně často nedostanu. Jen při reprezentačních srazech,“ naoko si postěžoval, ale nestýská si. Společnost mu v Rostocku dělá přítelkyně Yvonne i dvě psí fenky - výmarský ohař Ellie a jackrusselparsen Rexy.

„Bydlíme v pětipatrovém paneláku, kde mám k dispozici byt 3+1. Je to kousek od moře, blízko máme i tréninkovou halu,“ potvrdil Bečvář, že má v Rostocku všechno, co potřebuje.

A když už se mu zasteskne po české společnosti, vyrazí někam s partáký. Vedle Bečváře jsou v týmu ještě další dva Češi - brankář Jan Komínek a Jakub Zbořil a k tomu slovenský házenkář Patrik Hruščák.

VÝBUŠNÁ SÍLA

PRO DYNAMICKÉ
SÁLOVÉ SPORTY

Wave Steam 2

Wave Tornado 8

Wave Stealth 2

www.mizuno.term.cz

ČESKÉ HVĚZDY V LÉTĚ MĚNILY KLUBY

Trenér národního týmu házenkářek Jan Bašný počítá i s hráčkou ze třetí německé ligy.

Není to žádná sláva. Špičkové evropské kluby aktuálně nesázejí na hráčky z Česka, ty proto nacházejí méně atraktivní angažmá. Z devíti členek reprezentačního kádrů jich hned pět hraje v cizině nižší soutěži. Přesto s nimi trenér Jan Bašný počítá. Nevyhýbá se ani povolání pivotky Dominiky Selucké, která před sezonou přestoupila do třetí německé ligy. Dres změnilly také Martinková, Raníková, Knedlíková, Štěrbová a Hrbková. Mezi francouzskou elitou zůstala spojka Klára Černá, jenže ta je dlouhodobě mimo hru kvůli zranění. Stejně jako Iveta Luzumová ze špičkového německého celku z Thüringeru. Projděme si osudy českých legionářek.

ČESKÉ REPREZENTANTKY V CIZINĚ

Barbora Raníková	brankářka	Cannes - 2. liga (Francie)
Helena Štěrbová	spojka	Cannes - 2. liga (Francie)
Hana Martinková	spojka	Zwickau - 2. liga (Německo)
Martina Crhová	spojka	Kristianstad - 2. liga (Švédsko)
Klára Černá	spojka	Nimes (Francie)
Iveta Luzumová	spojka	Thüringer (Německo)
Dominika Selucká	pivot	Marienberg - 3. liga (Německo)
Michaela Hrbková	křídlo	Záhřeb (Chorvatsko)
Jana Knedlíková	křídlo	Mosonmagyaróvári Kézilabda (Maďarsko)

MICHAL KOŠTUŘÍK, autor je redaktorem deníku Sport

BARBORA RANÍKOVÁ

Dlouhodobě nejlepší tuzemská gólmanka a eso národního týmu v létě překvapila transferem z mistrovských Mét do druholigového Cannes. Ligu mistrů tak vyměnila za snahu o postup mezi francouzskou elitu. Její odchod z Mét však nebyl dobrovolný. Stopku jí vystavilo chronicky bolavé koleno, po dlouhé pauze s ní klub přestal počítat. Navzdory tomu, že v minulé sezoně až do svého zranění olomoucká odchovankyně v bráně zářila, byla hvězdou soutěže. To rázem nehrálo roli...

Doběhla jí roční smlouva a Méty ji novou nenabídlly. Jejím zdravotnímu stavu, který Raníkovou limitoval i na mistrovství Evropy, nedůvěřovali. „Měla sice jiné nabídky z první ligy, ale nezamlouvaly se jí. Ty kluby byly daleko od Česka. Jinde zase nevěřili, že se dá dohromady. Zvolila ambiciózní Cannes, kde je Helča Štěrbová,“ vylíčil reprezentační trenér Jan Bašný.

Přesun devětatvacetileté brankářky o patro níž nebere jako problém pro národní tým. Spíš naopak. Pro její koleno jsou menší tréninkové objemy

pozitivem. „Navíc má teď druhá francouzská liga fakt dobrou úroveň. Půlka mančaftů by mohla hrát spodek první,“ tvrdí Bašný, jenž trvale žije na Korsice a trénuje ženy Nantes. „V Métách byla na Báru zátěž moc velká, v Cannes odchytá nějakých dvacet zápasů za sezonu. Ale zkusila si Ligu mistrů, což

si přála. Na velkou zátěž už s tím jejím kolenem není. Hned bych si ji vzal k sobě, brankářku potřebuju. Ale teď to nejde,“ dodal trenér prvotligového Nantes.

OČIMA BARBORY RANÍKOVÉ:

„V Métách jsem měla smlouvu jen na rok, a jelikož se v letošní sezoně snížil počet cizinek v nejvyšší francouzské soutěži, hledala jsem si angažmá jinde. Oslovil mě klub AS Handball Cannes s jednoznačnými ambicemi postoupit do nejvyšší soutěže. Důvodem pro mé rozhodnutí byl i přestup Heleny Štěrbové a samozřejmě i krásné počasí a nádherné pláže. (úsměv) Myslím, že nás s Helčou přijaly v týmu výborně, i když jsme jediné dvě cizinky. Je tu kontrast zkušených a mladých ambiciózních hráček, které se navzájem doplňují. Nálada je výborná. Ve stylu trénování nevidím moc velký rozdíl, ve Francii celá fyzická příprava probíhá již od začátku s balónelem. Trenér dbá na individualitu hráček. Pokud mají zdravotní problémy, trénink jim přizpůsobí.“

HELENA ŠTĚRBOVÁ

Také šestadvacetiletá spojka zvolila směr nižší soutěž. S kamarádkou Raníkovou se potkaly na pobřeží Azurového moře, ve městě světového filmového festivalu. Za přestupem z Toulonu, kde se jí dařilo, stojí hlavně její přítel Miroslav Jurka.

Hráči St. Raphaelu a českému reprezentantovi chtěla být co nejbližší. „S Toulonem se nedohodla a tam si teď možná rvou vlasy. Mají problémy, protože jejich pravá spojka, se kterou počítali, se nevrátila z Afriky,“ vysvětloval Bašný, který nemá nic proti odchodu Štěrbové do Cannes. „Je tam jedna současná francouzská reprezentantka, kterou povolávají i z druhé ligy,“ informoval.

Na druhou stranu je zřejmé, že rodačka z Uherského Hradiště dala

přednost soukromými zájmy před sportovní kariérou. A velká kariéra už ji, stejně jako Raníkovou, nečeká. „To je pravda, tak to u holek bývá často,“

souhlasil reprezentační trenér. „U Heli nebyla nikdy házená na prvním místě. Přednost měla škola. Kdyby nešla do ciziny kvůli Jurkovi, tak možná dnes

házenou už nehraje," míní. Nakonec pokračuje a Bašný s ní počítá i pro další reprezentační cyklus. „S Bárrou chtějí reprezentovat, vždy rády přijedou. Dlouhodobější perspektiva tam samozřejmě není," uvědomuje si.

OČIMA HELENY ŠTĚRBOVÉ:

„Končila mi smlouva a během vyjednávání s Toulonem o nové se ozvalo Cannes s dobrou nabídkou. Jejich sportovní ambice mě zaujaly, a jelikož se jedná o město, které je podstatně blíže k Saint Raphael, kde hraje

můj přítel, zvolila jsem tuto možnost. Také z důvodu zjednodušení dojíždění a komplikací, které přinášelo bydlení na dvou místech zároveň. Holky v družstvu jsou moc fajn a myslím, že máme dobrý kolektiv. Doufám, že to není jen první dojem a vydrží nám to tak podstatnou část sezony. Na rozdíl od přípravy v Česku si ve Francii moc nepotrpí na běhání dlouhých tratí. Téměř všechno se dělá od začátku s míčem. Dále se hned od začátku přípravy zohledňují jednotlivé zdravotní stavy hráček tak, aby byla příprava co

nejeфекtivnější, ale zároveň také co nejsnesitelnější pro tělo. Týdenní tréninkový cyklus se markantně neliší od týmů, ve kterých jsem v Česku působila. Nasazení na trénincích je ovšem maximální a téměř každá hráčka má v házené vysoké ambice a touhu se zlepšovat. Naším jednoznačným cílem je postup. Už z přípravných zápasů je poznat, že na tým bude v sezoně kladen hodně velký tlak a nějaké zaváhání nám asi jen ta neprojde. Čeká nás spousta práce.

HANA MARTINKOVÁ

Z Mostu vyrazila společně s Editou Vaňkovou za německým dobrodružstvím do klubu Sachsen Zwickau, který vede český kouč Jiří Tancoš. „Chtěla to zkusit venku, trenéra zná," uvedl Bašný. Na tuhle štaci nedaleko hranic s Českem by jí ale razítko nedal. „U ní to vnímám jako krok zpátky. Má na to, aby hrála kdekoliv první ligu," řekl na adresu schopné střelkyně, která kvůli zranění přišla o poslední mistrovství Evropy.

OČIMA HANY MARTINKOVÉ:

„Bylo to velmi těžké rozhodování a nechtělo se mi opouštět domácí

prostředí, kde mi nic nechybělo. Ale lákala mě nová zkušenost, nové prostředí a jiný styl házené. Nováčkem v týmu jsem nebyla jediná, proto to bylo mnohem jednodušší. Myslím si, že holky nás přijaly v pohodě. Máme českého trenéra, takže styl trénování je hodně podobný. Jen styl hry je odlišný. Nehraje se tu tolik technická házená jako v Čechách, ale zato je mnohem tvrdší a rychlejší. Proto trénujeme hodně dynamiku, sílu a rychlost. Chtěli bychom postoupit do první bundesligy. Víím, že to nebude nic jednoduchého. V lize je hodně kvalitních týmů, s kterými budeme bojovat o svůj sen."

MARTINA CRHOVÁ

Na severu Evropy válčí už třetí sezonu Martina Crhová, jenž do druholigového Kristianstadu přestoupila z Mostu. A málem slavila postup mezi elitu, s týmem postoupila až do baráže. Nakonec však zůstává ve druhé nejvyšší soutěži. „Martina se ve Švédsku obrovsky zlepšila, zesílila. Dřív byla taková houžvička," všimal si kouč Jan Bašný. „U ní je určitě přínos, že šla do zahraničí," ujistil.

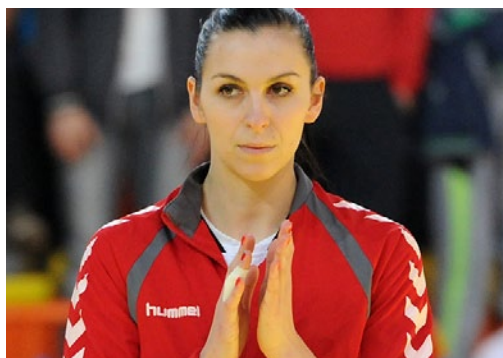
Šestadvacetiletá pohledná spojka si v zemi našla přítele, se kterým žije. „A vyhrožuje, že se budu vdávat," usmál se Bašný.

KLÁRA ČERNÁ

Stíhá ji obří smůla. Po operaci kolena od jara nehraje, naskočit do tréninkového procesu by mohla někdy během listopadu. Ale s prosazením se do sestavy francouzského celku to bude mít těžké. „Nimes se vrátila hráčka z mateřské dovolené, kterou Klára před rokem nahradila. Je otázkou, jestli ji budou ještě potřebovat. Uvidíme, zda ji klub nechá na marodce anebo ji z ní vytáhne a bude ji platit,“ krčí rameny Bašný. „Klára, na tom, že je zraněná, určitě netratí. Francie je sociální stát a ona normální zaměstnanec klubu,“ připomíná. Bývalá kanonýrka Slavie je tvrdčačka, jen tak se zlomit nenechá. „Je to přírodňák, už teď bych chtěla trénovat.“

IVETA LUZUMOVÁ

Jíčovává v sukních, jak ji nazval Jan Bašný, má velký zdravotní problém. Od červnového play off s Polskem v Brně neodehrála ani minutu! Bolí ji koleno a nikdo pořádně neví, co s ním přesně má. „Furt to léčí, ale její návrat se protahuje,“ posteskl si Bašný, který chtěl reprezentační oporu objednat k věhlasnému fyzioterapeutovi Pavlovi Kolářovi. Jenže to není tak jednoduché, německý Thüringer má své doktory. Bylo by potřeba povolení klubu. Nakontaktovat se na Koláře, s nímž Bašný chodil do stejného ročníku školy, už by bylo řešitelné. „Mám kamarády, co s ním dělali gymnastiku a mají na něho spojení,“ upozornil.

DOMINIKA SELUCKÁ

Ze Slavie, kde se údajně nepohodla s vedením, do třetí německé ligy. Takovou cestou se vydala Dominika Selucká, posila HSV 1956 Marienberg. V týmu nováčka soutěže se potkala s krajankami Lucií Barákovou-Hříbovou, Janou Foksovou, Terezou Šichmanovou a Evou Kračmanovou. V kádru jsou také Slovenka, Litevka, dvě Maďarky a čtyři Němky. Z Lovosic, kde žije, to nemá do svého nového působiště daleko. A Bašný o ni nechce přijít. Poté, co ukončila kariéru Petra Vítková, má o pivotky nouzi. „Nechal jsem jí udělat individuální tréninkový plán. Domluvil jsem se s ní, že si v týdnu udělá jeden atletický a posilovací tréninky navíc,“ informoval. „Počítám s ní, i když hraje jen třetí ligu. Snažíme se zacelit díru po Vítkové. Pozveme ji na sraz a uvidíme, jak na tom je,“ plánoval před říjnovým soustředěním v Luhačovicích.

OČIMA DOMINIKY SELUCKÉ:

„Se Slavíi jsem na pražském turnaji mohla zažít konfrontaci s německými týmy z nižších soutěží. Přirovnala bych je k druhé polovině celků z WHIL. Rozdíl bude v tom, že mi nejspíš budou chybět zápasy s Michalovcemi nebo s Mostem, ale jinak žádný dramatický rozdíl nevidím. Očekávám hlavně změnu. Ono být téměř deset let stále ve stále stejné lize již volá po změně. Velká část Čechů je ke třetí německé lize

skeptická. Německá ženská házená má daleko víc stupňů soutěží než u nás a celkově je přístup Němců k házené jiný, což mohu posoudit už jen z jednání manažerů nebo náplně tréninkových jednotek. Já to s mou výkonností čer- ně nevidím a sama věřím, že bude mít spíš vzestupnou tendenci. Vzhledem k tomu, že pracuji, to v mém případě stejně jinak vyřešit nešlo. Pracuji a do Německa budu dojíždět. Druholigové týmy poblíž hranic trénují i dopoledne,

takže Marienberg byl pro mě takový kompromis. A k reprezentaci – s vedením Marienbergu jsem v případě nominace domluvena na uvolnění pro reprezentační akce. Kombinovat bych to samozřejmě musela s čerpáním dovolené v práci. Záleží tedy jen na trenérovi, zda ke mně bude mít důvěru a budu pozvána. Vzhledem k tomu, že jsem nebyla ale nominována na akademické mistrovství světa, už s reprezentační nominací moc nepočítám.“

MICHAELA HRBKOVÁ

Pomohla si, získala práci na zajímavé adrese. Od nové sezony navléká sedmadvacetiletá spojka chorvatské Lokomotivy Záhřeb, který hraje Ligu mistrů. „Je to profi tým, trenéra si pamatuju z Francie,“ uvedl Bašný, jenž se akorát obává, co s Hrbkovou udělá velká zátěž. „Není na to zvyklá. Možná toho bude mít po pár měsících plně zuby.“

OČIMA MICHAELY HRBKOVÉ:

„Hrát v zahraničí byl vždy můj cíl, můj sen. Jsem ráda, že to vyšlo, ale musím říct, že realita se naprosto rozchází

s tím, jak jsem si to představovala. Začínám zase od nuly, ale je to pro mě nová motivace jak se zlepšovat, tak doufám, že se časem dostanu tam, kde jsem byla v Česku. Holky mě přijaly skvěle a jsem jim za to nesmírně vděčná, protože se mi to tu snaží usnadňovat, jak to jde, už od prvního dne. Přišlo nás tu sice více nových holek a jen já neumím jazyk. Ale učím se rychle, většinu věcí rozumím. Věřím, že za chvíli na mě nebudou muset ani mluvit anglicky a vše mi překládat. Jelikož Záhřeb v minulé sezoně vyhrál ligu i pohár, tak jsou cíle samozřejmě ty nejvyšší, obhájit titul a v Lize mistrů dojít co nejdále.“

JANA KNEDLÍKOVÁ

Objev prosincového evropského šampionátu zkouší štěstí v maďarské lize. Knedlíková po přestupu ze Slavie nastupuje za mladý tým Mosonmagyaróvári Kézilabda Club, který je jakousi záložnou mistrovského Győru. Právě Győr vládne na evropské scéně, triumfoval v posledním ročníku Ligy mistrů. A pro českou reprezentantku představuje velkou výzvu. Když se jí bude dařit, může povýšit až do kabiny šampionek. „Šla se o to pokusit,“ sdělil Bašný.

OČIMA JANY KNEDLÍKOVÉ:

„Letos jsem dokončila vysokou školu. Stála jsem před rozhodnutím, zda nastoupím do pracovního procesu nebo se dál budu věnovat házené. Vzhle-

dem k tomu, že se tomuto sportu věnuji již spoustu let, chtěla jsem v něm ještě něco dokázat. V Česku ligová úroveň ani ekonomická stránka klubů není srovnatelná se zahraničím, a proto jsem se rozhodla získat nové zkušenosti. Myslím si, že mě tým velice dobře přijal. Občas se dostaneme do velmi zábavných situací, protože se snažím učit maďarsky a sem tam mi nějaké písmenko přeskočí. Ze Slavie jsem na maďarský styl tréninku naučená. Nic mě výrazně nepřekvapilo, jen tady kladou větší důraz na rozvoj maximální svalové síly v posilovně. Současný tým je složený z velmi mladých hráček, proto je jeho cílem především jejich adaptace na nejvyšší maďarskou soutěž. Cílem je umístit se ve středu tabulky.“

DODATEČNÝ DÁREK K JUBILEU

Lokomotiva České Budějovice je opět prvoligová.

V uplynulém kalendářním roce se na jihu Čech slavilo. Lokomotiva České Budějovice má za sebou už devadesátiletou historii a pomalu začíná vyhlížet magickou stovku. K výročí si v klubu nadělili dodatečný dárek v podobě postupu ženského týmu do první ligy. A v ní mužstvo nechce být jen do počtu.

PETR SOBOL

ZAČÁTKY U TVAROCHŮ

Je konec sezony 2013/14, házenkářky Lokomotivy bouřlivě oslavují postup. Ví, že v novém ročníku budou hrát v první lize. Zaslouženě, rok předtím totiž postup musely smolně oželeť. Teď však potvrdily, že si účast ve vyšší lize zaslouží. Krásný dárek k výročí. Vraťme se ale zpět do minulosti. Konkrétně do roku 1923 a přenesme se do městské části na východním okraji Českých Budějovic. Ta je známá jako Suché Vrbné. Právě zde byl před 91 lety založen v oddíle DTJ házenkářský tým. Kdybyste chtěli pátrat po úplných kořenech házené v Českých Budějovicích, stopy by vás zavedly do tehdejší tělocvičny restaurace u Tvarochů.

O první velký úspěch klubu se v roce 1941 postarala mužská složka, která dosáhla Titulu přeborník Jihočeské

župy a přes kvalifikaci postoupila do nejvyšší házenkářské soutěže. O osmnáct let později došlo k přejmenování klubu, výsledkem čehož je dnešní název TJ Lokomotiva České Budějovice.

TRAGICKÉ UDÁLOSTI

Při průřezu minulostí klubu je nutné zastavit se u 80. let minulého století. Ta byla sice úspěšná, došlo během nich ale také k tragickým událostem, které výrazně ovlivnily budoucnost oddílu. Prvním z nich bylo úmrtí Zdeňka Mišáka, na jehož počest se poté každoročně pořádá mezinárodní turnaj. Další smutná událost se odehrála v roce 1976. Při cestě na mistrovské utkání došlo k automobilové nehodě, při které zemřela tehdejší hráčka ženského týmu Jaroslava Strnadová. V důsledku toho se ženský tým rozpadl a ukončil

TJ LOKOMOTIVA ČESKÉ BUDĚJOVICE

Jihočeský klub TJ Lokomotiva České Budějovice oslavil v minulém roce devadesátileté výročí. Házenkářský oddíl byl založen v roce 1923 v městské části Suché Vrbné. V současné době ho reprezentuje jak mužská, tak ženská složka, která obnovila činnost minizačků a mladších žáčků. Největší pozornost je směřována k ženskému týmu Lokomotivy, který podruhé v řadě vyhrál druhou ligu. Zatímco loni postup přenechal B týmu Baníku Most, letos už jsou českobudějovické hráčky prvoligové. A v první lize plánují setrvat.

svou činnost. Tu se povedlo obnovit až v roce 2001, po rozpadu oddílu TJ Vltava, po kterém veškeré dívčí složky přešly pod křídla Lokomotivy.

VZHŮRU DO PRVNÍ LIGY

Obnovená práce s mládeží rychle začala sklízet úspěchy. V klubu si velmi cení roku 2007, ve kterém se mládežnické složky blýskly na mezinárodním turnaji v Maďarsku. Minižačky ho dokonce vyhrály. Dařilo se i ženskému týmu, který postupně stoupal vzhůru. V sezoně 2008/09 se mu konečně povedlo vybojovat postup do první ligy. Začátky sice nebyly zlé, pak ale českobudějovický tým opustily některé opory a Lokomotiva po dvou letech putovala zpět do druhé ligy. Jihočešky ale nesložily zbraně a v uplynulé sezoně vybojovaly postup znovu. V médiích se objevily zprávy, že o budoucím účinkování v první lize mají rozhodnout hráčky v kabině, to ale vyvrátil předseda oddílu Jan Reitinger. „Žádné hráčky nerozhodovaly o tom, zda se do

první ligy postoupí nebo ne. To není v jejich kompetenci, rozhodoval o tom výhradně výkonný výběr,“ utál spekulace. „Nijak dlouho jsme se nerozhodovali,“ potvrdil. Lokomotiva druhou ligu vyhrála už v předešlém roce, tehdy ale postup přenechala B týmu Baníku Most. Letos byla situace jiná. Klub byl na postup připraven a počítal s ním. „Na účinkování v 1. lize jsme stoprocentně připraveni. A to jak po sportovním, tak i technickém vybavení,“ říká Reitinger s klidným svědomím. Postup byl logickým vyústěním a dalším důležitým krokem vpřed. „Pokud bychom ani letos nechtěli postoupit, tak proč vůbec trénovat a nějakou ligoovou soutěž hrát?“ uzavřel toto téma Reitinger.

CO NEJDÉLE SE UDRŽET

Pan Reitinger v oddílu není pouze předsedou, ale také trenérem ženského týmu. A moc dobře ví, že pokud jeho mančaft nechce napodobit jen pár let starý scénář a chce se udržet mezi prvoligovými celky, čeká ho dlou-

há a náročná práce. „Samozřejmě, že se chceme v soutěži udržet co nejdéle to půjde. Cílem pro první soutěžní ročník ve vyšší soutěži je rozhodně pouze udržení, pro které jsou hráčky i realizační tým odhodlaní udělat všechno,“ vyhlásil. A že se nejedná o přehnaná prohlášení, o tom Lokomotiva přesvědčila hned v úvodním kole, ve kterém urvala překvapivou výhru na palubovce ostravské Poruby.

Soudržnost kolektivu. To je podle kouče Reitingera hlavní zbraní jeho svěřenkyň, která zdaleka nefunguje ve všech ženských oddílech. O to více si cení, že reprezentantky Lokomotivy táhnou za jeden provaz. Týmu dominují starší hráčky, velmi dobře ale zapadly i dorostenky. „A vůdčí osobnosti se nepovyšují nad ostatní,“ cení si Reitinger.

České Budějovice, stejně jako většina tuzemských oddílů, sází na práci s vlastními odchovankyněmi. Do Lokomotivy před sezonou nepřišla žádná hráčka z jiného klubu. Výrazná

změna ale postihla mládežnickou složku. Výkonný výbor se rozhodl zrušit družstvo starších dorostenek a hráčky z něj sloučil se stávajícím týmem žen. Ten tak na začátku sezony čítal 24 jmen. „Důvodem bylo zvýšení členek hráčského kádru a tím i vzniku hráčské konkurence na jednotlivých postech v týmu,“ vysvětlil Reitinger.

VYPUKNE BOOM?

Postup ženského týmu do druhé nejvyšší národní soutěže je zároveň inspiřací i pro mladé hráčky, aby i ony přišly na házenkářské palubovky a snažily se navázat na práci starších kolegyně. Ostatně, také předseda Reitinger přiznal, že postup do první ligy oddílu pomohl. „Pro město je to další významná ligová soutěž a tím i reprezentace města, což se projevilo i finanční podporou a dotací na vlastní ligovou soutěž,“ chválí si.

Nabízí se tedy otázka, zda v Českých Budějovicích pocítí zvýšený zájem mladých hráček o házenou. „Nevím, jestli vypukne nějaký boom ohledně příchodu děvčat do oddílů, rozhodně to však nalilo krev do žil všem hráčkám,“ odpovídá trenér mládeže Zdeněk Jiránek, kterého těší, jak do A týmu žen zapadla děvčata z dorostu a vytvořila v něm zdravou konkurenci. Zároveň

si je ale dobře vědom i slabších míst: „Myslím si, že pokulháváme v propagaci. Přece jen, jsme parta nadšenců a na víc není čas. Kdybychom uměli ligu žen lépe mediálně prodat, mohl by nastat možná i ten boom,“ pousměje se.

PŘÁNÍM JE STABILNÍ ZÁKLADNA

Trenér Jiránek upozorňuje na skutečnost, že dívčí základna v Českých Budějovicích i přes slušné výsledky nějaký čas stagnovala. Teď by se ale Lokomotiva zase měla odrazit vzhůru. Důkazem jsou obnovená družstva mladších žaček a minižaček. Nejmladší házenkářky klubu ale začaly až

v září, a tak si na soutěžní premiéru ještě musí počkat. A s napětím na ni čekají i v klubu. „Máme obavy, když máte v kraji taková družstva, jako jsou Strakonice, Písek či Jindřichův Hradec, aby nám děvčata zase neutekla, až dostanou párkrát nářez,“ přiznal Jiránek. Nejen jeho přáním je, aby se v Českých Budějovicích naplnily všechny žákovské kategorie. „To je náš jediný a prioritní cíl v oblasti výchovy dívek,“ říká jasně. Dále už totiž v Lokomotivě funguje jen tým mladších dorostenek.

U opačného pohlaví je situace o něco příznivější. „Mužskou složku máme pěkně v návaznosti,“ pochvaluje si Jiránek. Lokomotiva sice letos přišla o tým mladších dorostenců, jinak je ale mládežnická základna poměrně stabilní. Mužský tým v současnosti tvoří 22 hráčů, přičemž 80 procent z nich je ve věku 18 - 21 let. Z toho by chtěli v Českých Budějovicích vytěžit maximum a do pěti let vybudovat kvalitní mužský tým.

Lokomotiva nedávno oslavila devadesátiny. Na jihu Čech ale neusínají na vavřínech a ví, že před sebou mají další kus práce. Práce, která se stále bude řídit heslem: děti, děti, děti. „Zároveň chceme přezítvat a dotáhnout to do sta let,“ vyřkl přání klubu předseda Reitinger.

LÁSKA MEZI HÁZENKÁŘI

SPOLU VE SLUNNÉ FRANCII, ALE I VZTAHY NA DÁLKU

Nejznámějším z házenkářských párů jsou bezesporu reprezentanti Helena Štěřbová a Miroslav Jurka, kteří si dokonce užívají angažmá na Azurovém pobřeží v sousedních městech Cannes a Saint Raphael. Přítelky mezi házenkáři si našli i další dvě kamarádky z Uherského Hradiště Kristýna Salčáková a Dominika Selucká, ale i další jejich kolegyně z národního týmu.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

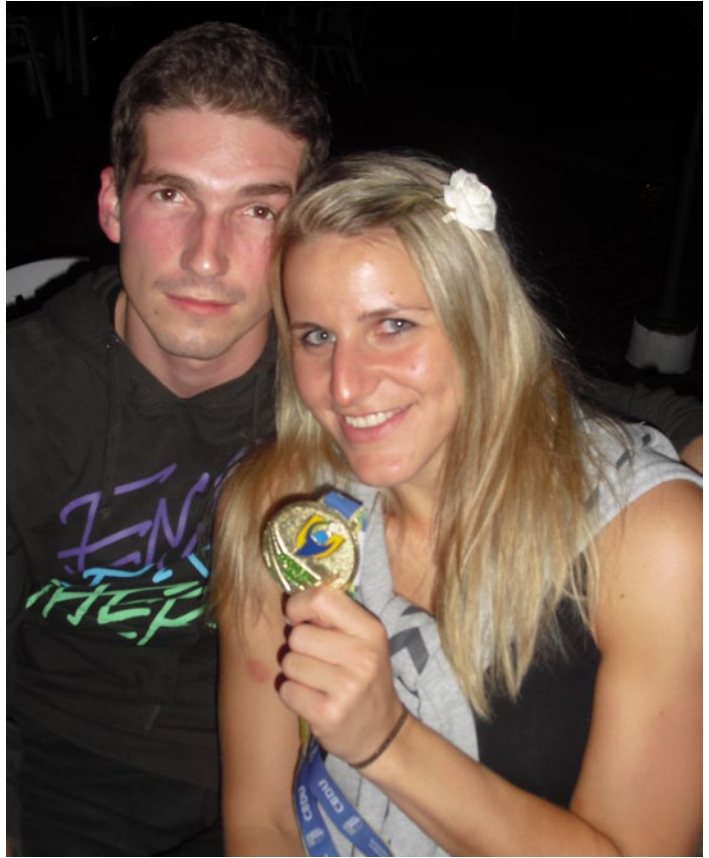
„Bylo nádherné, když jsme s Ondrou mohli společně slavit titul akademických mistrů světa v Brazílii,“ zavzpomínala Kristýna Salčáková na prázdniny 2012. To už rodačka z Uherského Hradiště nějaký ten pátek chodila s Ondřejem Mikou ze Zubří. Mimočodem synem současného asistenta u reprezentace házenkářek.

Akademický šampionát před dvěma lety v Brazílii svedl dohromady i Helenu Štěrbovou s Miroslavem Jurkou. Loni na jaře pak společně zamířili na Francouzskou riviéru. Ona do Toulonu, on do Saint Raphaelu.

„Vyšlo nám to přesně, jak jsme si přáli. Sama bych na druhý konec Francie asi nešla,“ pochvalovala si tehdy Štěrbová. Přesto se letos v létě rozhodla změnit klub, ale nikoliv destinaci. Z Toulonu zamířila do Cannes, města proslulého skvělými plážemi a filmovým festivalem.

Štěrbové nevadilo ani to, že Cannes hraje druhou ligu. „V Toulonu jsem mohla prodloužit smlouvu, ale nabídka z Cannes byla zajímavější. Jde o tým s postupovými ambicemi,“ sdělila v létě MF DNES šestadvacetiletá spojka.

A za přestupem byla opět láska, chtěli to mít s přítelem k sobě blíž. Zatímco z Toulonu to měla do St. Raphaelu, kde působí Miroslav Jurka téměř sto kilometrů, teď se vzdálenost zkrátila zhruba na třetinu. „Obě města leží kousek od sebe, to nám umožní bydlet v jednom bytě a hodně nám to ulehčí život ve Francii,“ doplnila Štěrbová. Jurka měl v létě nabídku z jednoho ambiciózního tureckého klubu, ale i kvůli

ní se rozhodl na Azurovém pobřeží zůstat. „Sice slibovali, že i Helči by tam prý něco moc zajímavého sehnal. Ale byli bychom hloupí, kdybychom tam šli. Ve Francii jsme spokojení, nevidím důvod to měnit,“ říkal Jurka po červnovém kvalifikačním zápase e Srbskem v Brně. Za svým milým putovala nedávno z Moravy i další reprezentantka Dominika Selucká. Loni přestupovala

z Poruby do pražské Slavie. „Můj přítel Kuba (Kolomazník - pozn. aut.) hraje v Lovosicích. Už jsme chtěli bydlet spolu a ne za sebou pořád jenom dojíždět. Proto jsem hledala klub někde blízko Lovosic,“ vysvětlovalo na facebooku české házenkářské reprezentace. A letos v létě změnila Selucká klub znovu, hraje třetí německou ligu v Marienbergu, jen pár kilometrů za hranicemi

Bylo nádherné, když jsme s Ondrou mohli společně slavit titul akademických mistrů světa v Brazílii.

s Českou republikou. I ona začala s Kolomazníkem chodit na akademickém šampionátu v Brazílii, na příští rok už dokonce chystají svatbu.

Bliž za svým přítelem to teď má i Kristýna Salčáková, i když jenom nepatrně. Ondřej Mika vyměnil angažmá v korsickém Ajacciu za jiný druholigový francouzský klub u Štrasburku nedaleko německých hranic. „Zrovna teď o víkend máme volno, tak za ním jedu,“ usmívala se při rozhovoru začátkem října.

Jinak se ale pár, který spolu chodí už osmým rokem, ani teď příliš neužije. „Máme to k sobě sice blíž, ale zase je víc povinností. Ať už je má Ondra v klubu nebo já v národáku,“ posteskla si Kristýna Salčáková, která vedle házené pracuje i jako instruktorka ve fitness.

O tom, že by jednou také ona zamířila na zahraniční angažmá, zatím příliš neuvažuje. „Já kolem sebe potřebuji známé lidi, takže bych to v cizině měla těžší,“ domnívá se reprezentační křídlo. „Po sezoně jsme sice přes agenta hledali něco společně, ale nebylo to ono. Pořád bychom to k sobě měli daleko. A když už jsem já mohla jít do Berlína, tak bych zase měla víc povinností a stejně bychom se málo viděli,“ vysvětlovala Salčáková, proč zůstala

v Olomouci. „Uvidíme, třeba něco vyjde příští rok,“ doufala.

V ženské reprezentaci najdete i další hráčky, které žijí s házenkářem, byť ne tak slavným. Například Hana Kultvašrová či Šárka Marčíková. Petra Vítková už se za něho dokonce provdala a teď plánují rodinu, proto se omluvila z akcí národního týmu.

Občas ale házenkářky zabrousí i do jiných sportů. Iveta Luzumová, která hájí už druhým rokem barvy německého

Thüringenu, randí s fotbalistou Štěpánem Korešem. „Do Čech jsem se dostávala velice zřídkka, prakticky jenom tehdy, když byly reprezentační srazy. A to už nešlo, já bych to dál nevydržela být takhle daleko od svého přítele,“ zdůvodňovala nejlepší česká házenkářka svůj přesun z Francie do Německa. Tehdy Koreš působil v pražské Slavii, letos hostuje v Českých Budějovicích. Stejně jako Luzumová ale pochází z Písku.

A jak se na lásku mezi házenkáři dívá manažer českých reprezentací Karel Nocar?

„Myslím, že je to naprosto přirozené, když chodí házenkář s házenkářkou. Pohybují se ve stejném prostředí, často se potkávají, jsou si blízko,“ vypočítává důvody. „Podobné je to přece třeba mezi herci,“ přidává další příklad. Svoji roli podle něho může hrát i fakt, že oba potom sdílejí podobné problémy, o kterých si mohou spolu povídat. „I když ne vždycky je zrovna tohle dobré,“ usmál se Karel Nocar.

Láska mezi házenkáři není jen trendem současnosti. Vždyť třeba rodiče plzeňského Milana Škvařila, dal tento sport dohromady už před více než dvaceti lety. A žijí spolu dodnes, ba co víc v jednom klubu vychovávají házenkářský potěr.

MOLTEN

H3X5001 / H2X5001

Nový oficiální hrací míč IHF
pro období 2014-2018

Kdo s ním bude hrát?
Účastníci OH a MS
všech kategorií

NÁVRAT? NE.

JUŘÍČEK STOJÍ NA NOVÉM ZAČÁTKU

Nováček z Litovle zlákal šestinásobného francouzského šampiona

V Zubří vítali posily z Istres – Tomáše Řezníčka a Martina Hrstku, do Zlína zase z Korsiky zamířil Michal Indrák. Hotová transfuze francouzských zkušeností, přesto česká extraliga před sezonou zažila ještě větší událost s jemným puncem modro-bílo-červené trikolóry: nováček z Litovle zlákal šestinásobného francouzského šampiona Davida Juříčka, který přitom už loni s házenou skončil.

PAVEL RYS, iDNES.cz

Velký návrat, chtělo by se říct. Při těch slovech se však nejlepší pivot mistrovství světa 2005 jenom nervózně ošije. „Spousta lidí si myslí, že je to můj návrat ke kariéře, ale já se snažím vysvětlovat, že kariéra, kterou jsem budoval, skončila. Tohle už je součástí něčeho jiného,“ upozorňuje Juříček. „Nehodlám se totiž jenom spokojit s tím, že budu žít z minulosti, že budu říkat, jak jsem byl úspěšný házenkář.“

To vážně byl. Ve své době platil za jednoho z nejlepších světových pivotů, dlouhá léta se o jeho schopnosti opírala reprezentace, čtyřikrát byl vyhlášen nejlepším českým házenkářem a po domácích triumfech s Karvinou se prosadil i v klubové soutěži mistrů světa a olympijských vítězů. Sedm let strávil v kádru francouzského suveréna Montpellieru, s nímž si zahrál i semifinále Ligy mistrů, ještě v osmatřiceti válel v Saint-Raphaëlu.

„Ve Francii jsem se cítil fantasticky, myslím, že na to nikdy nezapomene-

„Svoji úlohu v Litovli vůbec nechápu tak, že budu posuzován podle gólů, které dám. Od sebe očekávám, že přispěju k vytvoření nějaké tváře družstva a byl bych radši, kdyby se začalo mluvit o tom, jak hraje Litovel, a ne jak hraje Juříček.“

me, ale doma jsme tady. Návrat domů byl jedním z důvodů, proč jsem kariéru ukončil,” vzpomíná Juříček. Mohl si angažmá prodloužit, mohl kývnout na některou z nabídek z jiných klubů, mohl jet s národním týmem na další mistrovství Evropy. Ale místo nastaveného konce, který stejně musel přijít, raději zvolil nejistý začátek čehosi nového.

„Minimálně půl roku mi to nechybělo vůbec. Soutěžení, přípravy a vůbec všeho, co házená obnáší, jsem měl dost,” přiznává rodák z Olomouce. Vytěsnil z hlavy vzpomínky na sladkou Provence a kouzlo Azurového pobřeží, pustil se do práce ve skiareálu na Králickém Sněžníku, který patří jeho bratrovi, odřídil se od vrcholového sportu, po deseti letech v zahraničí si užíval domova. „Pro mě byl návrat skvělý, protože jsem se na něj těšil. Jasně, že všechno má svoje negativa, už ten samotný přerod - ukončil jsem něco, v čem jsem byl velmi úspěšný, čemu jsem rozuměl, a začínal něco, čemu nerozumím vůbec. Že je tady míň sluníčka než v Saint-Tropez, je asi taky jasné. Ale tenhle fakt stál na žebříčku hodnot, podle kterých jsme volili, až v pozadí.“

Potom mu ale házená začala trochu chybět. „Spíš ta atmosféra a dění, ne samotné hraní. V civilním životě jsem takové prostředí nenašel,” kývne čerstvý čtyřicátník. A v té době začaly námluvy s prvoligovou Litovlí, která šla za šancí zahrát si poprvé v historii mezi elitou. „Když mě oslovili, myslel jsem si, že to bude jen na nějakou částečnou funkcionářskou pozici nebo konzultaci. Až když jsem se setkali, tak z toho vzešlo, že bych šel ještě rok hrát. Byla to spíš shoda náhod, na začátku to nebylo zrovna mým zájmem, ale postupem času, když jsme o tom diskutovali, mi to nepřišlo jako úplně hloupý nápad.“

Tak se zrodil comeback, který tedy vlastně comebackem není. David Juříček vzal zase do ruky míč a začal se

s novými spoluhráči připravovat na premiérovou sezonu klubu v extralize. „Kondičně byl výborně připravený, bez ohledu na roční pauzu. A dovednosti, jak známo, se nezapomínají,” popisoval trenér Litovle Lubomír Krejčíř. „Lichotí mi, že to říká, ale oproti minulosti jsem na tom fyzicky podstatně hůř. Na druhou stranu jsem mile překvapený, že tělo zátěž zvládá,” usmívá se Krejčířův slavný svěřenec a vlastně i pobočník a asistent. „David v naší hře vychytává detaily v systémech i v útočné hře. Spolupráce s ním je ideální, radíme se před tréninkem i při utkání. I pro mě je to škola,” tvrdil pro MF DNES kouč.

Juříček si vzájemný vztah chválí, ovšem nad nějakým rozdělením rolí jenom mávne rukou. „On je trenér, já jsem hráč. Podíl se utváří samovolně, on mě do některých věcí pouští, občas mě vyzve, jestli si k tomu chci něco říct nebo ať o tom přemýšlím. Pro mě je to taky obrovská zkušenost, tohle jsem nikdy nedělal, je to pro mě nový způsob, jak přemýšlet nad hánou a zkusit něco ze svých zkušeností předat.” Nečekejte od něj ohňostroj gólů. Spíš poctivou dřinu, obrovský zápal, hrovnání, radu spoluhráčům, čtení hry přímo na palubovce, pokyn při time-outu, příklad profesionála, který toho hodně dokázal. Zdánlivé drobnosti, které však jednou mohou mít pro jeho spoluhráče neocenitelný význam. A i pro něj je to

škola. „Dlouho jsem si myslel, že na trénování nemám schopnosti a částečně si to myslím doteď. Hledám si pozici, která je strašně ošemetná. Není to jednoduché, protože za normálních okolností jsou funkce striktně rozdělené, s hráči musíte být kamarád, přitom trenér může být s hráči kamarád málokdy. Když jsem tohle v minulosti zažíval u svých spoluhráčů, tak jsem jim vůbec nezaviděl a říkal jsem si: tohle bych teda dělat nechtěl,” vypráví Juříček.

„Ale to je právě to, co mě na tom zajímá, i vzhledem k budoucí kariéře jde o možnost se naučit, jak tyhle situace zvládat. Hráčský kolektiv je stejný jako kterýkoliv jiný třeba v zaměstnání, a pokud má být člověk někdy vůdčí osobností, tak na podobné situace narazí ve sportu i v civilním zaměstnání,” dodává. Vždyť chlapík, kterého znáte spíš ve zpoteném dresu, vystudoval vysokou školu ekonomickou a chtěl by se ve svém oboru uchytit. Což jde ovšem těžko bez odpovídající praxe. I proto kývl na nabídku litovelského klubu, který mu pomohl k místu ve firmě zabývající se papírenským průmyslem a otevřel mu tak další cestu, kterou hledal. „Dělám na finančním oddělení, normální osm a půlhodinová pracovní doba. Vlastně by se dalo říct, že se zaučuju,” přibližuje Juříček.

Po letech, kdy se profesionálně věnoval sportu, se tak ocitl v pozici dřívě

většiny českých házenkářů, kteří se po dni v práci nebo ve škole vydají na trénink. Vnímá limity, které omezují růst výkonnosti v amatérských podmínkách, dobře ví, kolik nadějí shoří bez možnosti rozvíjet svůj talent. „Současný stav české házené není dobrý,” uvědomuje si, ale brání se jakémukoliv srovnávání s možnostmi házené ve Francii či s minulostí. Místo trudného výčtu nedostatků chce raději pomoci. „Od návratu domů jsem čekal i určitou možnost, jak českou házenou nějakým způsobem ovlivnit. A je celkem jedno, jestli to bude jeden kluk tady v Litovli, celá Litovel nebo ještě něco víc. Více méně v tom nemám jasno.”

Nemá ani odpovědi na otázky, jak bude vypadat jeho neblížší budoucnost. Kam se má jako úspěšný sportovec, který uzavřel jednu životní kapitolu, vydat dál. Jedním si však jistý je. Prostě stojí na startu života po životě a hodlá ještě něco dokázat. „Nedávám si žádná cíle. Ne že bych je neměl, spíš si nekladu žádná omezení. Je to úplný začátek, přesnou představu nemám, prostě čekám, co mě potká. V některých fázích tomu hodlám jít naproti, třeba jako když jsem se vrátil k házené. To byl nutný krok, abych tohle prostředí poznal. Ale zatím jsem do něj nepronikl natolik, abych dokázal říct, v jaké roli a jestli vůbec v něm chci zůstat dalších dvacet let.”

POSILY Z FRANCIE

Hrstka s Řezníčkem chtějí táhnout Zubří k medailím, Indrák pomáhá Zlínu

Napravit blamáž v podobě devátého místa, přáli si v Zubří po nepovedené sezoně. A s návratem dvou spojek s reprezentační zkušeností pak vytlékly ambice valašského klubu minimálně k medailím. Nebo i k titulu? Proč ne, Tomáš Řezníček a Martin Hrstka mají všechny předpoklady stát se rozdílovými hráči, kteří ve vyrovnané extralize nakloní výsledek na plusové znaménko.

„Zlato mi tady jako hráči uniklo, když ho kluci před lety vyhráli. Proto bych to tady strašně rád zažil. Když ne teď, tak třeba za dva tři roky,“ citoval klubový web Hrstku, který se zatím upsal

na jednu sezonu. Stejně tak Řezníček, jenž je snad po mnohaměsíčním soužení se zdravím konečně fit.

Oba strávili několik let v zahraničí, jejich poslední štací bylo shodně francouzské Istres, které už však nenabízelo odpovídající podmínky. Ozvala se touha po domově, rodinné vazby, myšlenky na budoucnost bez házené a chuchvalec důvodů se spojil v rozhodnutí pro návrat do Česka. Kam jinam než do Zubří. „Do jiného klubu bych u nás nešel,“ shodují se.

Hrstka, jenž kromě Francie působil také v Dánsku a ve Finsku, na sebe od

začátku vzal roli tahouna, který pomůže zkušeností a střílí důležité góly. „Martin je osobnost, která mladému kolektivu chyběla,“ upozornil trenér Zubří Jiří Kekrt.

Řezníček musel kvůli přetrvávajícím zdravotním problémům čekat na svou obnovenou premiéru až do čtvrtého kola, ale byla parádní: levák, který prošel i kluby ve Slovinsku, Makedonii, Itálii či Španělsku, se trefil hned dvanáctkrát. Kdyby takhle pokračoval...

Po dvou letech v třetiligovém francouzském Ajacciu se do extraligy vrátil také někdejší hranický kanonýr Michal Indrák a v dresu Zlína začal hned v úvodních zápasech dokazovat svou třídu. Jenže pak si zlomil prst na levé ruce a musel nuceně pauzírovat. Pech! Předtím si splnil sen, dočkal se zahraničního angažmá a na Korsice byl dlouho spokojený, dokud se prosluněná realita nezačala kabonit. „Mužstvo se rozpadlo, hodně kluků odešlo, i trenér Bašný,“ vysvětloval novinářům. Indrák koketoval s návratem do Hranic, ve hře bylo i Zubří, nakonec však vyhrál Zlín, který mu pomohl s bydlením i s prací. Pokud bude zdravý, může se odvděčit svými výkony, což beze zbytku platí i pro zuberské opory. Nedávná francouzští legionáři českou extraligu rozhodně zdobí.

AKČNÍ BALÍČKY MÍČŮ A LEPIDEL PRO KLUBY

VARIANTA 1

- vynikající tréninkový i zápasový míč **Solera**
- profesionální topmodel **Ultimate***
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 ml**

Obsah balíčku

10x Solera – 490,-/ks (standardní cena 790,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (červená nebo modrá)

3x Ultimate* – 890,-/ks standardní cena 1.490,-)

- dostupné v velikosti 2, 3

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~16820,-~~ 11020,-

VARIANTA 2

- oblíbený tréninkový míč **Mundo**
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 l**

Obsah balíčku

10x Mundo – 390,-/ks (standardní cena 590,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (zelená nebo oranžová)

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~8570,-~~ 5970,-

Pro další varianty akčních balíčků lze kontaktovat obchodního manažera Select pro ČR.

Petr Jiřík
select@hhsportif.cz | 602 752 978

BOJ O EURO 2016 ZAČÍNÁ

Na konci října se rozjede kvalifikace, která Česku vychází – už čtyřikrát v řadě dokázal národní tým házenkářů projít na evropský šampionát. Rozšíří se série o další úspěšný krok? Prvními soupeři budou venku Francie a doma Makedonie.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Náš dům, náš házenkářský hrad – pro dobyvatele nezdočný. To je hlavní důvod, proč má česká házená ráda nový kvalifikační model o účast na Euru. Od bojů o šampionát v roce 2010 se odehrály celkem tři cykly, v nichž předchodzí barážový systém nahradily skupiny a souboruje každého s každým. Pro Česko to znamenalo 11 domácích utkání. A 11 výher!

Ani olympijských šampionů z Francie, ani nevyzpytatelní sokové z Norska či z Černé Hory, ani tradiční německá velmoc. Nikdo dosud nedokázal českému týmu na jeho půdě sebrat jediný bod. Pokud mužstvo vedené kapitánem Filipem Jíchou a koučované trenérskými novíci Janem Filipem a Danielem Kubešem udrží svou unikátní bilanci, znamenalo by to velký krok na sever – do Polska. Právě to bude v roce 2016 hostit setkání kontinentální elity. Boj

o něj startuje pro Česko nejprve 30. října ve francouzském Chambéry a pak 2. listopadu ve zlínské hale, kde přivítá Makedonii.

Polsko chystá velkolepou akci. Budou u toho Češi?

Andrzej Krasnicki, první muž polské házené, nešetří velkými slovy: „Naše házenkářské hvězdy patří k nejznámějším polským sportovcům. Házená si získala nezpochybnitelné sympatie od fanoušků, médií i lokálních a celonárodních autorit. Proto jsme začali snít o tom, že můžeme hostit velkou akci. Garantujeme vysokou úroveň, přátelskou atmosféru a pohostinnost krajanů.“

Tak stojí v průvodním slově polské kandidatury, která skončila úspěšně. Země teď sbírá velké akce, v nichž hraje ústřední roli míč. 2012: megauložnost v podobě fotbalového Eura (po-

řádaného s Ukrajinou). 2014: světový šampionát volejbalistů. 2016: mistrovství Evropy házenkářů, pro mnohé vzhledem ke kvalitě týmů ten vůbec nejtěžší turnaj.

Dva roky před startem se ještě detaily ladí. Roli hostitelských měst by mělo zajistit kvarteto Gdaňsk, Katovice, Lodž a Krakov, připravena bude rovněž hala ve Vratislavi – chybí nejen metropole Varšava, ale i házenkářské bašty Plock a Kielce, kde sídlí nejúspěšnější polské kluby.

Avšak na ladění není čas na hřišti, kvalifikace tradičně odstartuje už rok a čtvrt dopředu. První dvojzápas byly zmíněny, Česko následně sehraje dvojutkáni se Švýcarsy (29. dubna venku, 3. května v Plzni) a vše vyvrcholí tak, aby napětí gradovalo: 10. června diváci v Brně uvidí duel s Francií a 13. června zakončí skupinu v makedonské výhni.

Dosavadní úspěchy v režimu skupin se dají shrnout následovně: Česku víc svědčí dlouhodobá soutěž než model play-off; stačí vzpomenout na „prokletí“ baráží o mistrovství světa, které tým konečně prolomil až letos památným obratem se Srby. Na mužstvu, jež stojí na výkonech opor z bundesligy, bývá v letních barážových termínech po závěru sezony příliš znát únava klíčových

mužů. Navíc je tu zmíněná nedobytnost v domácím prostředí – pokud Češi na své půdě vítězí, získávají skvělou pozici. V posledních dvou kvalifikačních stačila k této základně nadstavba v podobě jediného triumfu venku. Jak to bude nyní?

Případ Francie: Žhavý start u zlaté generace

Okolo se tyčí Savojské Alpy a jména středisek mají věhlas: Aix-les-Bains, Annecy, Chamonix či Albertville, dějiště zimní olympiády 1992. A také tu leží šedesátitisícové město Chambéry. Právě tady si odbudou ostrou premiéru u národního týmu noví trenéři, právě tu odstartuje pro Česko kvalifikace. Proti úřadujícím mistrům Evropy a olympijským šampionům – těžší to být nemůže.

Česku víc svědčí dlouhodobá soutěž než model play-off, stačí vzpomenout na „prokletí“ baráží o MS, které tým konečně prolomil až letos.

Ale když už takto se vši parádou, tak aspoň v místě, k němuž má blízký vztah někdo z českého realizačního týmu. „Myslím, že si můžu dovolit tvrdit, že Chambéry znám výborně,“ usmívá se reprezentační manažer Karel Nocar – však tu v letech 2003 až 2013 sbíral zápasy ve francouzské nejvyšší soutěži i v Lize mistrů.

Ne že by snad Nocar se starými známymi mohl vyjednat lepší podmínky: „Všechno řeší organizátor, tedy francouzská strana. My jen doladíme de-

taily.“ Ale třeba prostředí zná bývalý křídelník perfektně, tak se nechme pozvat. Co národní tým v Chambéry čeká? „Určitě pěkné prostředí a vyprodaná hala,“ neváhá Nocar; na tribunách by mohlo být až čtyři a půl tisíce diváků. „Zázemí je velmi moderní, lidi určitě budou fandit.“ Zároveň se však nabízí, že v regionu blízko Švýcarska nebudou hlavy příznivců tak horké jako třeba v jižanských částech Francie. „Určitě to bude korektní,“ souhlasí manažer týmu. „Ne klasické Švýcarsko, kde

v hale bývá hodně ticho, ale na druhou stranu bezpečné podmínky bez dýmnic, mincí a tak dále. Zkrátka příjemné prostředí.“

Dobýt v něm i příjemný výsledek bude však úkol jiného rázu. I podle Nocarových zpráv – házenou ve Francii pečlivě sleduje nadále – neohlásil nikdo z veleúspěšné generace reprezentační loučení; pokud budou francouzské hvězdy zdravé, dá se čekat plná sestava. Karabatič, Omeyer, Narcisse, Guigou, Abalo, Acccambray... Co jméno,

MAKEDONSKÁ ZAJÍMAVOST JAK SE VYRÁBÍ ZÁZRAK ZE SKOPJE

Když před krachem Atlética Madrid byla v závěru Ligy mistrů i Barcelona, nikoho španělské duo nepřekvapilo. Více klubů z Německa patří ke koloritu. Ale aby do čtvrtfinále prošly dva celky z Makedonie? Málo uvěřitelná věc se v realitu proměnila letos, kdy mezi posledními osmi v Lize mistrů zůstaly Vardar i Metalurg Skopje. Ač byla tato fáze pro oba kluby konečnou, šlo o historický úspěch makedonské házené.

„Je to něco neuvěřitelného – pro Skopje i pro celou zemi,“ prohlásil hrdě Lino Cervar, chorvatský kouč Metalurgu. Za vzestupem hledejte jedině: peníze. A to velké peníze, které do konkurenčních klubů (rivalita mezi nimi je balkánsky žhavá) pumpují jejich magnáti. Do Metalurgu posílá miliony eur ocelářský magnát Mincho Jordanov; podle magazínu Forbes jde rovnou o nejbohatšího člověka celé Makedonie, mimo jiné tento miliardář vlastní 4 000 hektarů půdy. Vardar pro změnu těží ze štědrosti ruského mogula Sergeje Samsonenka, který si k úspěchům napomáhá i tím, že do Vardaru láká reprezentanty své vlasti. A také má za sebou skandál, když po prohraném čtvrtfinále proti Flensburgu na tiskové konferenci zpochybňoval nezávislost rozhodčích.

to pojem. „K silné generaci třicátníků se přidávají mladší,“ souhlasí Nocar, že Francii nehrozí ústup ze zlaté éry. Kéž by Češi předvedli, že ani tak silný tým nemusí nutně pořádně vítězit.

Případ Makedonie: Vydrží kouzlo zlínské haly?

Po francouzském entré přijde domácí premiéra, 2. listopadu ve Zlíně. Jistě je jedno: i pokud bude podle přání vyprodáno, Makedonce by prostředí nemělo rozhodit. „V žádné hale není tak hor-

ko jako ve Skopje, nikde nevládně tak frenetická atmosféra,“ popisoval tehdejší kouč Hamburku Martin Schwalb prostředí v zemi, když tam se svým týmem hrál Ligu mistrů.

Nejde však o kritiku českých fanoušků, naopak. Ti z Makedonie připomínají až fotbalové rowdies. Jsou odhodlaní a oddaní, ale zároveň divocí a nebezpeční. Právě oni dodávají své reprezentaci procenta navíc – o důvod víc, aby Češi ve Zlíně Makedonce zdolali, odvěta bude pekelná.

V Baťově městě je evropská bilance Jíchy a spol. zatím sto procentní, tým tu porazil už Řeky, Nory a naposledy Izrael. „Co se mužů týká, máme tři tradiční místa: Zlín, Brno a Plzeň,“ popisuje Nocar; právě zde se ostatně domácí duely v kvalifikaci o Euro 2016 protočí. „A to z následujících důvodů: jde o tradiční prostředí, fanoušci sem za námi jezdí a my se tu cítíme dobře, navíc mají haly dostatečnou kapacitu a lidi je dokážou naplnit.“

Každé povzbuzení a každý potlesk se bude hodit. Makedonci stoupají hlav-

ně díky penězům, jež tečou do klubů ze Skopje a díky nimž hned dva tamní oddíly hrají Ligu mistrů (viz box). Navíc s nimi české mužstvo má nevyřízené účty, oba spojené s Eurem. Šampionát 2012 v Srbsku: Češi hrají poslední duel „všechno, nebo nic“ a prohrávají s Makedonci. Šampionát 2014 v Dánsku: Češi ve skupině hrají s Makedonci o naději, ale pouhý bod jim nestačí; soupeř se k němu dopracuje také zásluhou neustálého polehávání a tvrdosti zámků hraničící s brutalitou. Makedonie, to už dávno není jen střelecký fenomén Kiril Lazarov. „Ve Skopje hrají těžké zápasy, jsou pod větším stresem. To jsou neocenitelné zkušenosti, hodně z nich těžší i národní tým,“ uznává Nocar. Kéž by si ze Zlína žádnou pozitivní zkušenost neodvezli.

FRANCOUZSKÁ ZAJÍMAVOST V KVALIFIKACÍCH ZDOLALY ŠAMPIONY

Házenkáři Francie jsou na evropských šampionátech právoplatnými vládci - za posledních pět Eur brali zlato hned třikrát. A podobným postrachem jsou i v kvalifikacích o mistrovství Evropy. Francie hrála skupiny jen dvakrát, na Euro 2012 šla automaticky jako obhájce. V bojích o Euro 2014 měla „čistý štít“, vyhrála všech šest duelů. Jediné prohry tak patří do kvalifikace o šampionát 2010, jenž Francouzi končili s bilancí 8 výher, 2 porážky. Jednu z nich zařídili Češi: šlo o jeden z nejlepších duelů reprezentace, když 2. listopadu 2008 zdolala v Brně čerstvé olympijské šampióny 32:29. Druhá prohra pak je z kategorie bizarních - v úplně posledním duelu rozhodnuté skupiny podlehla Francie venku Lotyšsku (24:27), tedy týmu, který je bez urážky o dvě úrovně níže. Nutno dodat, že velmoc tehdy nastoupila prakticky bez všech opor.

SOUPEŘI Z AFRIKY A ASIE – TROJITÁ NEZNÁMÁ SÍLA

Představujeme exotické celky, na které narazí Češi ve skupině MS v Kataru

Jsou to soupeři, o kterých běžný tuzemský fanoušek házené neví zhruba nic. Vidět je může víceméně jen jednou za dva roky na mistrovství světa, pokud se tam proboují. Česko vyfasovalo do skupiny C na MS v Kataru (15. ledna – 1. února 2015) hned tři neznámé, a tudíž nevyzpytatelné celky. Pojďme si stručně představit africké zástupce Alžírsko s Egyptem a Spojené Arabské Emiráty, vyslance Asie a nováčka na vrcholném turnaji. Na evropské giganty Francii a Švédsko přijde řada příště.

ALŽÍRSKO

Nejspíš nejnebezpečnější sok Jáchy a spol. ze všech tří „exotů“. Alžírsko dalo dohromady tým, který si letos v lednu podmanil africký šampionát. Využilo domácího prostředí a slavně dobylo historicky sedmý titul vládce černého kontinentu. Na trůn však zá-

roveň usedlo po dlouhých 18 letech! Ve finále si před plnou halou podalo silné Tunisko, obhájce prvenství, 25:21. Tenhle výsledek musí Čechům sloužit jako velké varování. „Africké celky pro nás budou nepřijemné. Musíme se na ně maximálně připravit, protože tyto

zápasy budou s největší pravděpodobností rozhodovat o našem postupu ze skupiny. Bylo období, kdy jsme s Afričany měřili síly poměrně často, v posledních letech ale český mužský národák příliš přímé konfrontace nezažil. O to důslednější musí být naše taktická příprava,“ uvědomuje si trenér Jan Filip. Díky triumfu na africkém mistrovství se stalo Alžírsko nejvýše nasazeným zástupcem kontinentu při losu MS v Dohá. Do hry šlo ze třetího koše, zatímco Češi až ze čtvrtého. „Je to těžká skupina, protože jde o světový šampionát. Nicméně náš cíl je vylepšit umístění z posledního turnaje ve Španělsku (17. místo),“ prohlásil trenér Reda Zaguiil po rozlosování. Je tudíž zřejmé, že Alžířané pomýšlí na postup do osmifinále. Logicky, kvalitou převyšují Egypt i Spojené Arabské Emiráty. Pětatřicetimilionová země dala dohromady slušný házenkářský výběr. Elitní hráči odcházejí za štěstím do Francie anebo jsou soustředěni v největším domácím klubu GS Pet-

roliers. Tam nastupuje například brankář Slaħdji Abdelmalek (31 let), hrdina mistrovství Afriky a stěžejní opora. Tomu se zatím na zkušenou do ciziny nechce. Mladší hráči ale rádi využijí šance a zkoušejí prorazit v menších francouzských týmech. Výjimkou je Khaled Cheltout, jenž obléká dres norského Notteroy HB. Alžírské barvy jsou zeleno-bílé, proto má reprezentační soubor přezdívku „Zelení“. Přípravu na MS pojal svaz velmi důsledně. Reprezentanti z alžírských klubů se hned po postupu až do léta třikrát týdně scházeli a společně trénovali. V létě tým absolvoval desetidenní kemp ve Francii, odkud pokračoval na soustředění do Švýcarska. V listopadu je na programu turnaj v Alžírsku, těsně před odletem do Dohá bude mužstvo

ladit formu opět ve Francii. V plánu jsou další tři kempy, a to ve Slovinsku, na Slovensku a v Maďarsku. V kádru už není kapitán Hichem Boudrali, který po zisku afrického titulu ukončil v šestatřiceti letech reprezentační kariéru. Na vrcholu. „Je to neuvěřitelná chvíle, vytesaná do kamene,“ jásal s pohárem pro šampiony a uvolnil místo mladším. „Není to jen úžasný úspěch pro alžírskou házenou, ale pro všechny sportovce v zemi,“ podpořil všeobecné nadšení ministr sportu Mohamed Tahmi. A kouč před deseti tisíci bouřlivě slavících diváků přidal: „Jsem tak pyšný, jsem tak šťastný, je to neuvěřitelné!“ nemohl se nabažit úspěchu. Zeguili, jenž vede Alžírsko od září 2013, musí po Boudraliho odchodu

ALŽÍRSKO

ÚČAST NA OH - 4*
(1984, 1988, 1996, 1998)
nejlepší umístění: 10. místo

ÚČAST NA MS - 17*
nejlepší umístění:
13. místo (2001)

MISTROVSTVÍ AFRIKY:
2008 - 3. místo,
2010 - 3. místo,
2012 - 2. místo
2014 - 1. místo

hledat nové vůdce. Prvním v řadě je nový kapitán Messaoud Berkous, pětadvacetiletá levá spojka z Petroliers.

EGYPT

Africký gigant, tradiční účastník světových šampionátů. Do boje tentokrát půjde trošku ve stínu, až jako číslo tři svého kontinentu. V zimě totiž podlehl v semifinále mistrovství Afriky po tuhém boji Tunisku 20:22 a spadl do souboje o bronz. V něm Egypt

snadno rozstřílel Angolu 31:24. Ale třetí místo se v zemi, kde měla házená vrchol v 90. letech minulého tisíciletí, nebralo jako úspěch hodný slavení. V Africe se Egypt dlouhodobě považuje za házenkářskou jedničku, v poslední době ale malinko ztrácí

na Tunisko a naposledy mělo navrch i Alžírsko.

Češi se s oblíbenou dovolenkovou destinací natrápili na MS 2007 v Německu, kde ve skupině vydřeli výhru o gól 31:30. O aktuální výkonnosti týmu s trenérem Marwanem Ragabem je potřeba teprve sehnat odpovídající informace. „V posledních letech jsme proti africkým celkům nehráli, takže absolutně nedokážu říct, jak na tom momentálně jsou. Každopádně nás čeká jiný způsob hry, než na jaký jsme zvyklí. Musíme se tomu přizpůsobit. Určitě to budou těžké zápasy, Egypt jsme na mistrovství světa v Německu porazili jen o gól, ale nevím, jak se potom jejich házená vyvíjela,“ poznamenal Daniel Kubeš, jeden z českých koučů.

Pětinásobný mistr Afriky stále drží jeden primát. Je jediným mimoevropským mužstvem v historii, které se na MS probojovalo mezi čtyři nejlepší.

Senzaci si zapsal před třinácti lety ve Francii, kde postoupil do semifinále a nakonec získal čtvrté místo. Tento úspěch vynesl egyptskému výběru ve své zemi novinářskou přezdívku „Dream team“. Ta se dnes už nepoužívá, ve světě platí tradiční označení „Faraoni“. Zdá se, že nejlepší období má egyptská házená prozatím za sebou. Od roku 2003 vyklidil tým pozice v elitní světové desítce a umísťuje se na světových

šampionátech pravidelně na 14. až 17. místě. Tedy daleko od špičky. Přesto není radno ho podceňovat. Trenér Ragab zabudovává do týmu talentové borce, kteří před čtyřmi lety senzačně zvítězili na olympijských hrách mládeže. Dvaadvacetiletý Ali Zein z tuniského Sahelu je už dnes vyhlášeným střelcem, Angole nastřílel v utkání o 3. místo na mistrovství Afriky deset branek. „Mám všechny tři týmy, které

z Afriky pronikly na mistrovství světa, za velmi kvalitní. Musíme jít do těchto zápasů nejen připravení a koncentrování, ale nastupovat do nich zároveň s respektem a vědomím síly soupeře,“ nabádá druhý český kouč Jan Filip.

Většina reprezentantů je soustředěna v domácím klubu Al-Ahly, jednotlivci působí v Tunisku či Kataru. V Evropě hvězdy „Faraonů“ nenajdete. O to nečitelnější to bude soupeř.

EGYPT

ÚČAST NA OH - 5*

největší úspěch: 6. místo (1996)

ÚČAST NA MS - 13*

největší úspěch: 4. místo (2001)

MISTROVSTVÍ AFRIKY:

2014 - 3. místo,
2012 - 3. místo,
2010 - 2. místo,
2008 - 1. místo

SAE

Outsider z největších. Nováček na vrcholném světovém turnaji. Bez známých jmen, výraznějších výsledků. Prostě výběr, který musí Češi s přehledem přehrát. Tohle jsou povinné tři body, Spojené Arabské Emiráty se jdou do Kataru učit. „I tady ovšem platí, že v současném moderním sportu není na té top úrovni žádné vítězství zadarmo a i v případě týmu z nejslabšího výkonnostního koše musíme být plně koncentrování a zodpovědně připravení. Jsme ale upřímně rádi, že jsme se v případě tohoto koše vyhnuli Německu, to je logické,“ přiznává Jan Filip. Právě postup na MS je historickým úspěchem arabského státu, zasloužil si ho za čtvrté místo na letošních Asijských hrách. V kádru jsou čtyři bratři jménem Al-Blooshi, celá parta je ale pro házenkářské fajnšmekry „no name“. V hledišti však může mít outsider díky sousedství s Katarem hromadu příznivců. Snad to Čechy nezaskočí.

KDO JSME ?

- /// Autorizovaný prodejce a servis vozů Opel
- /// Autorizovaný opravce vozů Chevrolet

KDE JSME ?

Jankovcova 2a/1535, 170 00 PRAHA – HOLEŠOVICE

NABÍZIME

- /// Prodej nových a DEMO vozů značky Opel
- /// Prodej ojetých vozů různých značek:
 - Autovars zahrnut v programu OCOV (ojeté certifikované ověřené vozy)
 - Výkup vozů na protiúčet, komisní prodej či služby klasického autobazaru
- /// Služby kompletního servisu včetně zajištění STK a emisí
- /// Asistenční a odtahová služba , silniční služby
- /// Autopůjčovna, náhradní vozidla
- /// Pick – up servis, Airport servis

VIP SMLOUVA – PRO FIREMNÍ ZÁKAZNÍKY

- /// Fleetové skupiny zákazníků, individuální nastavení
- /// bonusy na servisní práce za nákup nových vozů
- /// slevy na služby servisu, pneu servisu, autopůjčovny a další
- /// slevy na nákup náhradních dílů
- /// množstevní slevy na servisní práce

VIP ZÁKAZNICKÁ KARTA – SLEVY

- /// na servisní práce
- /// náhradní díly
- /// odtahovou službu
- /// a další výhody..

NOVINKA – VIP VĚRNOSTNÍ KLUB

- /// Věrnostní program, ve kterém si zákazník „spolí“ na budoucí služby servisu
- /// Věrnostní program, který zjednoduší péči o Vaše vozidlo
- /// Věrnostní program, který Vám přináší výjimečné slevy a benefity
- /// VIP umožňuje přečerpat Váš kredit a využít bezúročnou prodlouženou splatnost za nakoupené služby zboží

Adresa: Jankovcova 2a, Praha 7 - Holešovice
Tel.: recepce 266 711 777 E-mail: prodej@autovars.cz

www.autovars.cz

JSME NEJLEPŠÍ, ALE CHCEME VÍC

Patrně nejuznávanější házenkářský klub planety se pustil do mise s názvem „Cesta k dokonalosti“. Jenže i to má svá úskalí. THW Kiel vedený českým kapitánem Filipem Jíchou za poslední tři roky obměnil kádr ze dvou třetin. Soupiska vypadá báječně. Ovšem do bundesligy vstoupily „Žebry“ s velkými rozpaky.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Trochu to připomíná jiný slavný klub ze stejné země, avšak z jiného sportu. Když Bayern Mnichov loni stanul na vrcholu fotbalového světa - v jedné sezoně dobyl Ligu mistrů, bundesligu i Německý pohár - stejně poděkoval kouči Juppemu Heynckesovi a najal nového trenéra, Pepu Guardiolu. Oficiální zdůvodnění: „Chceme být ještě lepší.“ A továrna na úspěchy z Bayernu evidentně v tomto uvažování v Německu není sama. Také králové házenkářského světa procházejí revolucí. Muž na lavičce zůstává, islandský odborník Alfred Gislason vede extrémně úspěšné „Zeby“ od léta 2008. Jenže kádr mužů, kteří pod ním dobývají trofeje, se obměňuje nevidaným tempem. Za poslední tři sezony zmizelo 12 házenkářů a naopak 14 přišlo. V praxi to znamená, že v kádru je déle než od léta 2012 pouze pětice hráčů. A jeden z nich, český kapitán THW Filip Jícha, říká: „Byl to drastický řez, ale tým vypadá skvěle. Obměňuje se tolik proto, abychom dál měli úspěchy.“

Ovšem snaha o neustále zlepšování má i svou stinnou stránku. Bayern pod Guardiola zdaleka nedosáhl na obhajobu prvenství ve všech třech soutěžích - vyhrál „jen“ bundesligu. A házenkáři Kielu v novém složení, jemuž se přezdívá „výběr světa“, zahájili novou sezonu mdlými výkony a dvěma porážkami za úvodní čtyři kola. Prohry THW v Balingenu a Lemgu by byly překvapivé pokaždé, zvlášť pak tehdy, když klub získal tři spojky světové extratřídy.

Má snad každý růst své limity?

V Kielu věří v opak. „Mým úkolem je hrát tu nejlepší možnou házenou. A být pořád lepší,“ tvrdí Gislason. Největším nepřítelem mu však je čas.

Obměna musí být.

Ale s jasnými pravidly

Na vrcholu se házenkářští sběratelé trofejí ze severního Německa ocitli začátkem června roku 2012, kdy došli patrně nezopakovatelnou cestu

bundesligou - vyhráli všech 34 kol! Navíc předtím dobyli Ligu mistrů, hráči odletěli na bouřlivé oslavy na Mallorku a Jícha popisoval: „Tento tým dokázal vítězit, udržel si v kritických situacích svou tvář, nikdy se nevzdal. Jsem pyšný, že jsem mohl být jeho součástí.“ Od té chvíle se hledají nástupci. Ne snad že by Kiel krácel vratkou chůzí, v letech 2013 i 2014 obhájil bundesligový titul. Ale pořád mu leccos chybí do absolutní preciznosti, kterou oplývalo výše zmíněné mužstvo. To se bez přehánění dotklo házenkářské dokonalosti.

Svědčí o tom i Jíchova slova po největších zlatých oslavách. Titul 2013: „Náš předchůzí tým byl sehraňější, herně vyspělejší.“ Titul 2014 po nevidané zápletce, kdy v posledním kole na dálku rozhodovalo skóre s Rhein-Neckar Löwen: „Nejdramatičtější zlato s omlazeným kádrem. Přesunuli jsme se do role nikoli toho týmu, který se hrne za titulem, ale naopak toho, co musí odrážet útoky ostatních.“

A teď konečně k tomu, proč se změny dějí.

Zaprvé: věk nezastavíte, ani u těch nejlepších ne. Francouzské legendy Omeyer a Narcisse, švédský kapitán Ahlm, vynikající levoruká spojka Kim Andersson, český obranný šéf Kubeš... Všem bylo při odchodu výrazně přes 30 let. Obměna musí být.

Zadruhé: konkurence dusí. Nikoli standardní konkurence Kielu, tedy dva světoví hráči na každý post - to je běžné. Ale když se sejdou tři, musel odejít třeba perspektivní křídelník Reichmann, dnes německý reprezentant; dobře cítil, že nedostane dost šancí pro svůj optimální rozvoj.

Zatřetí: to nejlepší míří do Kielu. Když v létě krachoval Hamburk, bleskově se vedení THW rozhodlo zaměstnat španělského mistra světa Joana Canellase. Na spojkách tím soupiska trochu „bobtná“, ale na druhé straně je tu enormní množství utkání a strach z případných zranění. Nově přichozí spojky v sobě navíc kloubí údernost s univerzálností. Ze sedmičlenného výběru snad s výjimkou ryzího šutéra Vujina umí každý zahrát minimálně na dvou postech, třeba Jícha obsáhne všechny tři spojky

KDYŽ SE PŘESTUP NEVYDAŘÍ

Při takřka každoroční obměně musejí být nákupy Kielu pečlivě promyšlené. Také se za poslední dobu stalo jen dvakrát, že by se nepovedly – a to v jednom případě ještě s dodatečnou poznámkou.

Jasným krokem vedle bylo angažmá srbského pivota Milutina Dragičeviće. „Herkules“, jehož Filip Jícha popisoval jako jednoho z nejsilnějších házenkářů, které kdy viděl, vůbec nezapadl. Kvůli osobním a náboženským důvodům navíc změnil jídelníček, zhubl, zeslábl. Kiel jej po dvou letech rád nechal předčasně odejít.

A druhý případ? Tuniský šutér Wael Jallouz. Mladá naděje v minulé sezoně nedokázala najít adekvátní tempo pro

bundesligu. „Na tréninku byl světová třída, v zápasech hrál v křeči,“ vysvětlil kouč Alfred Gislason, proč Jallouz v klíčových duelech takřka vůbec nehrál, ač zbylé spojky zápolily se zraněními. „Buď jsme mohli rozvíjet Waela, nebo vyhrát titul. On má obrovský potenciál, ale bylo těžké přijít rovnou do takticky velmi vyspělé soutěže; dřív mu stačilo jen skákat vysoko a tvrdě střílet.“ Jallouz v létě po vzájemné dohodě odešel do Barcelony.

a navíc umí i na pivotu. Kouč Gislason to bere jako důležitý prvek, variabilita mu nabízí pestřejší strategické možnosti. Začtvrté: neberou sem jen tak kohokoli. Jak přesně vysvětlovat Jícha: „V házené je plno skvělých střelců-bijců, kterým připravíte situaci a oni dají gól. Ale k nám přicházejí sportovně inteligentní hráči, kteří dokážou rozvíjet náš systém. To je největší devíza. Aby systém pochopili, respektovali jej a později jej dokázali sami ztělesňovat.“ Jenže tady se nepřítel jménem čas ozývá nejhlasitěji.

Nepřítel čas: proč se hvězdy trápí

Prohraná utkání v Lemgu či v Balingenu diváka musela překvapit. Tři nejlepší bundesligoví střelci poslední sezony (bez započtení sedmiček) stáli vedle sebe - Vujin, Duvnjak, Jícha - a přesto ofenziva drhla. Byla kostrbatá. Vnořit se naplno do světa Kielu je velmi náročný úkol i pro největší kapacity v oboru, mezi něž rozhodně patří letní posily Duvnjak, Canellas a Weinhold. „Takový osud náleží mnoha nováčkům. I velcí THW jako Max Wislander či Filip Jícha se v úvodní sezoně nemohli dostat do obvyklé formy,“ napsal v komentáři list KielerNachrichten, jenž dění v klubu sleduje s mimořádnou pozorností: „Tréninky jsou tu těžší, očekávání větší. I pro světové hráče znamená příchod do Kielu přestup na vyšší úroveň.“ Tohle léto kvůli zkrácené přípravě nebyly letní galeje tak drakonické jako

dřív, přesto Jícha líčil: „Jeden den nás trenér málem zabil, plazili jsme se pak čtyři dny.“ Nehledě na zátěž mají hráči i po zápasech tvrdou posilovnu. A jestliže dostává zabrat tělo, hlava nezůstává bokem. Filozofie Kielu je následující: útok bez šablony je útokem špatným. Signálů jsou desítky. Už při návratu do obrany střední spojka hlásí dvě varianty - pro rychlou druhou vlnu i pro příští postupný útok. Skloubit to se zmíněnou fyzickou zátěží a očekáváními věčně vyprodané haly je těžké. Autor textu si proto snadno vybaví, jak matný byl srbský gólostroj Marko Vujin v prvních měsících. Pálil zbrkle, vedle, zahazoval balony. Jak dvojicí pivotů René Toft Hansen a Patrick Wienczek vypadávaly na pohled snadné při-

hrávky... O dva roky později byl Vujin bundesligovým králem střelců a mladí blondáci jsou na brankovišti i v obranném středovém bloku ozdobou Kielu, tyhle pivoty jim závidí všichni. Ale trvá to, o tom žádná. Proto je důležité, že novicům zůstávají jejich mentoři. „Za dva roky v Kielu jsem se naučil jednu věc,“ vzpomínal na angažmá v klubu Daniel Kubeš: „Člověk nesmí nikdy pochybovat nad vlastními schopnostmi a už vůbec ne nad schopnostmi týmu.“ To by kapitán Jícha rozhodně nedopustil. Dá se čekat, že Kiel se výrazně zlepší - nenabere-li na podzim v bundeslize přílišnou ztrátu, bude na jaře roku 2015 jistě bojovat o titul a k tomu si přibere snahu o útok na úspěšné Final-Four Německého poháru i Ligy mistrů.

Daniel Kubeš: „Člověk nesmí nikdy pochybovat nad vlastními schopnostmi a už vůbec ne nad schopnostmi týmu.“

Přesto tu jistě pochybnosti jsou. O tom, zda současný kádr není až příliš dobrý.

Výběr světa?

Tím se trofeje nezískávají

Taková námitka zní vlastně nelogicky, ale německá házenkářská ikona a nyní televizní komentátor Stefan Kretzschmar to vysvětluje následovně. „Mám na to svou vlastní teorii. Tento kádr Kielu můžete srovnávat s výběrem světa. Já sám jsem za něj dvakrát hrál. A pokud vás obklopují jen superhvězdy a ti nejlepších z nejlepších, získáte trochu jinou mentalitu a přistupujete s věcmi uvolněněji,“ soudí bývalý extravagantní křídelník. „Myslím, že se tohle v Kielu některým může stát. Jenže pokud nejdete na hranu, zápasy nevyhrajete. Jen individuální kvalita nestačí.“

Ne že by nyní Jícha šéfoval primadonám, to ani náhodou. Ovšem Kretzschmarova myšlenka s tím není v protikladu, v Kielu o tomto nebezpečí vědí sami. „Každý musí své osobní emoce podřídít systému mužstva a našim pravidlům. Každý den na tom budeme pracovat,“ slíbil Jícha před sezonou, aniž by možná sám čekal, jak náročná taková práce bude.

Pokud však tato mise nakonec dojde k úspěchu - ať už za půl roku či třeba až příští sezonu - můžou se borci v černo-bílých dresech Kielu házenkářské dokonalosti dotknout znovu.

DIVOKÉ PERSONÁLNÍ ROKY KIELU

2012/13 - pět příchodů (Vujan, Wiencek, Toft Hansen, Ekberg, Sigurdsson), pět odchodů (Kubeš, Andersson, Reichmann, Lundström, Dragičević).

2013/14 - čtyři příchody (Sjöstrand, Lauge, Jallouz, Ranke), čtyři odchody (Ahlm, Omeyer, Narcisse, Ilič).

2014/15 - pět příchodů (Duvnjak, Canellas, Weinhold, Dahmke, Sonne), tři odchody (Zeit, Jallouz, Sigurdsson).

2015/16 - již teď je uzavřen jeden příchod (Landin) a jeden odchod (Palmarsson). Téměř s jistotou vzhledem k angažování gólmanské superstar Landina odejde jeden ze současných brankářů, nejspíš Palicka.

SLOVENSKO: POSTUP PO 20 LETECH. HRDINA JE ČECH

Ženská reprezentace našich východních sousedů se konečně probojovala na vrcholný turnaj

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Dvacet let krize. Žádný postup na vrcholný turnaj, úpadek klubů a zájmu veřejnosti. Jen závistivé pohledy přes hranice, kde se Češkám v silných obdobích pravidelně zadařilo a pronikly na závěrečné dostaveníčko světové či evropské elity. Soužení Slovenska ukončil až český expert Dušan Poloz, jenž hned první rok svého působení u házenkářské reprezentace našich východních sousedů dotáhl družstvo na ME v Chorvatsku a Maďarsku. „Zřejmě až časem doceníme, co se nám povedlo,“ prohlásil kouč Mostu poté, co se svým týmem v Šal'e urval rozhodující bod proti Francii po remíze 24:24.

Slovenky skončily v kvalifikační skupině druhé právě za favorizovanými Francouzkami a v prosinci si zahrají na evropském šampionátu. Upřímně, Polozův celek hlavně využil výhodného losu. O postup z druhého místa bojoval jen s Islandem, což není protivník z absolutní špičky. Finsko bylo jako komparz a Francie suverén.

Gól dal fanoušek

Ale na to se historie ptát nebude. Postupové oslavy byly grandiózní. „Věřila jsem, že jednou to musí přijít,“ jásala Katarína Dubajová, autorka vyrovnávací trefy proti Francii. Právě ta roz-

hodla dělovkou v čase 58:17 o slovenském úspěchu. „Řekla jsem si, že budu to tam padne, anebo ne,“ líčila historicky nejlepší střelkyně národního týmu. Polozův soubor v poslední minutě ubránil útok soupeře a posledních třicet vteřin si vychutnal s míčem v ruce. V úplném závěru si vzal trenér oddechový čas. „Věděly jsme, že jsme do té doby nikdy tak blízko k postupu nebyly a že to musíme udržet za každou cenu,“ uvedla Simona Szarková, autorka čtyř branek. To se podařilo a závěrečná porážka na Islandu už nic neřešila. „Buduje se tady družstvo s velkým potenciálem. Věřím, že i na mistrovství Evropy ukážeme, že nejsme outsider a uděláme nějaký dobrý výsledek,“ přála si Martina Školková, legionářka z francouzského Cercle Dijon.

Pivotka Dominika Horňáková přiznala, že takovou radost ještě v házené ne-

zažila. „Sáhly jsme si až na dno. Věděly jsme, že nemůžeme hrát s Francií behavou házenou. I když nám ubývaly síly, daly jsme do toho rozum a zvládly jsme to. Být na šampionátu s těmi nejlepšími je super.“

Trenér Poloz v euforii označil za střelce rozhodující branky skvělé diváky v hale v Šaře. „Tvrdil jsem, že poslední gól dá fanoušek. Takže ho škrtnu Dubajové a připíšu našim příznivcům,“ řekl bývalý asistent u české reprezentace, jenž se před rokem vydal za novou výzvou. A nemusí litovat. Hned svého prvního cíle dosáhl. Po zápase s Francií si vyčerpaně sedl na lavičku a probíral se svými pocity. „Prožíval jsem neskutečné chvíle,“ popsal postupovou náladu. „Před utkáním jsem hráčkám říkal, že se můžou zapsat do historie. Věřím, že jsme vytvořili vzory pro mládež a členská základna se začne rozšiřovat.“

Český odborník tradičně vsadil na mentální přípravu. V Česku mu s ní pomáhal hokejový trenér Marián Jelínek, před bitvou s Francií pustil hráčkám smutné motivační video. „Některé byly až přemotivované, snažil jsem se je uklidnit. Chtěli jsme je dostat trošku dolů. Při tom videu se rozplakaly, protože byly opravdu moc nažhavené. Pak na hřišti po každém gólu žily, bylo to o vůli, vášni a emocích,“ vyprávěl slovenský hrdina s českým pasem.

V kádru družstva nenajdete žádnou evropskou hvězdu, Poloz má podobně jako český protějšek Jan Bašný omezený výběr. Možná ještě menší. Jádro týmu působí ve slovenských klubech Šaře, Michalovcích a v Partizánském, několik házenkářek nastupuje v českých týmech. Například brankářka Túrociová (Zlín), pivotka Minářčiková (Poruba), křídlá Tomašechová s Rechorisovou (obě Poruba) či Súkenníková (Most), spojky

Szarková (Most), Rajnohová (Slavia), Tóthová (Zlín). Pár opor hraje v zahraničí, ovšem nikoliv ve špičkových klubech.

Přetěžký los

Zatímco v kvalifikaci Slovenkám štěstí přálo, při losu závěrečného turnaje už nikoliv. Vyfasovaly extrémně náročnou skupinu. „Přála jsem si jiné soupeře,“ přiznala kapitánka Súkenníková. V „děčku“, které bude hostit hala Gradski Vrt v chorvatském Osijeku, opět narazí na tradičního favorita z Francie, obhájkyně titulu z Černé Hory a vicemistryně světa za Srbska.

Jedno vítězství a postup do další fáze by byly senzací. „Slovensko nám dělalo v kvalifikaci problémy a když budeme mít špatný den, zase nás může potrápit,“ uvedl Alain Portes, šéf realizačního týmu Francie. Zástupci zbylých dvou soků se k outsiderovi skupiny nevyjádřili. Zřejmě ve vzájemném souboji počítají s jasnými body.

Kouč Polozovi přání absolutně nevyšlo. Chtěl trio Španělsko, Rumunsko, Švédsko. „Každopádně to bude pro hráčky svátek,“ věděl dobře. Hráčky vzaly těžký los s nadhledem. Samotná účast je pro ně skvělým počínem. „Mohlo to dopadnout lépe, ale už si nebylo z čeho vybírat. Skutečnost, že jde o medailisty ze šampionátů, hovoří sama za sebe. My nemáme co ztratit, bude to pro každou z nás dobrá škola,“ pronesla Katarína Dubajová z polské Olympie-Beskid Nowy Sacz.

Když se dozvěděla složení skupiny pivotka Andrea Czaniak, vytřeštila oči. „Moje první reakce byla: uff,“ usmála se. „Ale všechno je možné. Věřím, že dokážeme překvapit.“ Co na to Simona Szarková, která před sezonou posílila Most? „Velmi náročná skupina, hlavně ve srovnání s čekem. Když už jsme měly nalosovanou Francii a Srbsko, doufala jsem, že Černá Hora nepůjde k nám a dostaneme aspoň to Švédsko,“ povzdechla si.

Slovenky opravdu nebudou mít na turnaji co ztratit. Každý bod, který

by získaly, bude překvapením. Protivníci jsou kvalitativně někde jinde, mají daleko větší výběr špičkových hráček. „Ale každá skupina by pro nás byla těžká,“ uvědomila si Lýdia Jakubisová. „Půjdeme do toho srdíčkem. Když si každá z nás po zápase řekne, že do toho dala všechno, tak se nebudeme mít za co stydět,“ dodala. „Podle mě bude nejtěžší soupeř Černá Hora,“ připojila spojka Andrea Kertészová.

Kouč Poloz je realista. Za každý bod bude šťastný. „Pokusíme se v holkách přeměnit případnou nejistotu a strach ve výzvu,“ zavázal se.

TABULKA KVALIFIKACE

1. Francie	163:108	11
2. Slovensko	154:139	7
3. Island	151:136	6
4. Finsko	106:191	0

PROGRAM NA ME

8. prosince:

Slovensko - Francie

10. prosince:

Slovensko - Černá Hora

12. prosince:

Slovensko - Srbsko

STALO SE PŘED 30 LETY

ANEB DUKELSKÁ DETEKTIVKA S POHÁDKOVÝM KONCEM

JIŘÍ KALEMBA, Česká televize

„Myslíte, že to bude ještě někoho zajímat? Vždyť to už si nikdo nepamatuje,“ reagoval na dotaz ohledně natáčení vzpomínkového dokumentu Hrdinové z Dukly jeden z členů vítězného týmu Jiří Liška. Možná až zbytečná skromnost, napadne člověka, který o památné bitvě v Šabacu z roku 1984 z vlastní zkušenosti nebo z vyprávění něco ví. Jenže jakkoliv je triumf dukelských házenkářů v Poháru mistrů evropských zemí dodnes posledním opravdu fenomenálním počinem klubového sportu, v české povaze zrovna není nijak pevně zakotven zvyk velebit a připomínat si historické úspěchy... tedy pokud nejde o mnohem populárnější fotbal a hokej.

Letos v dubnu tomu bylo 30 kulatých let, co se parta skvělých hráčů, na které trenérsky dohlížel Jiří Vícha, vrátila s pohárem pro vítěze nejprestižnější a nejkvalitnější soutěže v Evropě. Od té doby k podobnému tažení žádný český klub nenakročil. Co ale dnes pro mladší generaci představují jména jako Salivar, Kotrč, Barda, Liška nebo Černý? Proto zejména letos stojí za to si příběh triumfálního tažení házenkářských hrdinů z pražské Dukly připomenout.

Sezona jako každá jiná

Začátek sezony 1983/84 se od těch předchozích v ničem nelišil. Jinými slovy, u nikoho nepřevládalo pocit, že by zrovna tenhle ročník měl přinést něco výjimečného. „My jsme každý rok hráli poháry a dokázali se v nich dostat hod-

ně daleko. Patřili jsme do úzkého okruhu několika vyrovnaných špičkových evropských týmů, mezi kterými rozhodovalo vždy jen pár gólů. Takže my věděli, že prostě budeme hrát dobře. A nedalo se tvrdit, že zrovna teď přišel rok, který bude patřit nám,“ vzpomíná brankář Michal Barda. Dukla v památném roce zúročila letitou koncepční práci trenéra Jiřího Víchy, který si do svého systému pečlivě vybíral hráče a budoval tým evropského formátu. Jím trpělivě skládaná mozaika dostala požadovaný tvar. Statut armádního klubu v tomto procesu sehrál důležitou roli.

„Rehabilitace, doktoři, dvoufázové tréninky. S takovým zázemím jsme se mohli plně soustředit jen na házenou. Díky tomu jsme se dostali na takovou úroveň, že jsme soupeřili s mančafty typu Bar-

celony, Gummersbachu nebo tehdy silného Rostocku,“ poodkrývá fungování oddílu levý křídelník Jan Novák.

Poskládat tým z typově skvělých hráčů je jedna věc, převést jeho potenciál k úspěšným výsledkům na hřišti, je ale další – a podstatně těžší – část trenérské práce. „V tom roce 84 si to všechno, co je k úspěchu potřeba, tak nějak dokonale sedlo. Jednotliví hráči byli na výkonnostním vrcholu, na každém postu hráli dva výborní házenkáři, kteří se mohli kdykoliv vystřídat, aniž by to ovlivnilo kvalitu hry Dukly,“ pododhaluje komentátor ČT Petr Vichnar, který byl s týmem v těsném kontaktu a jednotlivé hráče dobře poznal. „Hru dirigoval Láďa Salivar, naprosto výjimečný a elegantní hráč světové kvality. Nepamatuji si, že by kdy přišel

o míč. Na pivotu byl skvělý Báža (Jiří Kotrč, pozn. red.), v brance Míša Barda a k tomu skvělé spojky, ať už to byl Milan Černý nebo Tomáš Bártek.“

Zase ten Gummersbach

Po volném losu v úvodním kole PMEZ bylo to druhé pro Duklu spíš takové zahřívací (co bychom za podobně formulovanou větu dali dnes). Přes nizozemský Geleen přešel Víchův soubor přesvědčivě. Překážkou teoreticky neměl být ani čtvrtfinálový soupeř ze švýcarského Zofingenu. Po dvoubrankové výhře ze Švýcarska se nicméně Dukla nemohla v domácí odvětví dlouho dostat do správného rytmu. Nakonec v závěru převládla házenkářská kvalita, Pražané urvali potřebnou výhru 23:20 a šlo se dál. „Neproměňovali jsme šance a sedlo to rovnou na čtyři hráče,“ hodnotil v dobovém tisku zápas kouč Vícha. Teprve semifinále postavilo před pražský klub obrovskou výzvu - házenkářského giganta z malého městečka v Severním Porýní-Vestfálsku. Gummersbach byl v házené 80. let stejným pojmem, jaký v současnosti představuje Kiel. Pětinásobný vítěz PMEZ a obhájece prvenství z předchozího roku. Pikantností tohoto střetu byl fakt, že právě Gummersbach v předchozím roce Duklu ve čtvrtfinále vyřadil. A navíc po pořádné bitvě, postoupil jen díky většímu počtu vstřelených branek na hřišti soupeře. Touha po pomstě byla v Praze silná. „Znali jsme jejich hru hodně dobře, do Německa jsme jezdili na přípravné turnaje,“ prozrazoval Jiří Liška. „Moc jsme přes ně konečně jednou chtěli postoupit,“ naznačoval týmové odhodlání Tomáš Bártek.

Dukla si z Německa přivezla nadějnou remízu 14:14. Pokud nechtěla po dalším nerozhodném výsledku opakovat vyřazení z loňské sezony (remíza 13:13 se zdála nepravděpodobná), musela zvítězit. Urputný duel směřoval k dramatickému rozuzlení. Hrdinou závěru se stal na útočné polovině pivot Jiří Kotrč, který na brankovišti

Jsmo doma, a nejedeme ze Šabacu s prázdnou. Přivezli jsme po jedenadvaceti letech na Julisku stříbrný pohár určený nejlepšímu házenkářskému družstvu v Evropě

Foto: Edouard KARIKAN

vydoloval míč ve zdánlivě ztracené situaci a zanedlouho posunul svůj tým k postupovému skóre 18:17. Poslední akci Němců pak na brankovišti zastavil dukelský obranný pilíř František Kratochvíl. Pokud byste čekali, že oba budou o svých hvězdných momentech v semifinále (!) PMEZ obšírně hovořit, pletli byste se. „Takové góly občas prostě padnou, potřebovali jsme skórovat a povedlo se to,“ hodnotí svůj závěrečný příspěvek „Báža“ Kotrč. „Já si na tu poslední akci ani pořádně nepamatuji, ale pokud se něco dohrávalo v obraně, většinou jsem u toho byl,“ dodává (jak jinak) skromně František Kratochvíl.

Bojovná srdce

Ať už si protagonisté tehdejší klíčové okamžiky pamatují lépe nebo hůř, podstatné v tu chvíli bylo, že se Dukla začala po 16 letech chystat na finále

Poháru mistrů evropských zemí. Slavnou trofej získal pražský klub do roku 1984 dvakrát, hned při premiérovém ročníku 1956/57 a podruhé v sezoně 1962/63. Ke třetímu prvenství ale bylo potřeba zdolat další hodně těžkou výzvu. Jugoslávská Metaloplastika Šabac vzbuzovala respekt soupeřů. Jednak v ní působilo jádro silné jugoslávské reprezentace a v sezoně 83/84 registrovala 53 výher a pouhé 3 remízy. Neprohrála 9 měsíců... „Znali jsme jugoslávskou házenou z turnajů a různých přípravných zápasů. Věděli jsme, že tam hraje řada technicky vyspělých hráčů na špičkové úrovni a bylo nám tím pádem jasné, že to finále bude masakr,“ vzpomíná levořuký František Štika.

Při použití jeho přirovnání to masakr rozhodně byl. Sebevědomý soupeř většinu prvního utkání, které hosti-

la sportovní hala Slavie v pražském Edenu, udával tempo a vedl. Duklu probralo dvojnásobné oslabení, ve kterém dvakrát skórovala a naprosto v souladu s bojovnou povahou týmu dokázala zápas dotlačit k cenné výhře 21:17. „Oni si mysleli, že nás v součtu porazí tak o deset. Asi nečekali, že jim tak znepříjemníme život. Bylo to finá-

le, chtěli jsme do toho jít naplno,“ prozradil kapitán Ladislav Salivar.

Jakkoliv byl výsledek pro Duklu příjemný, všichni tušili, že odvetu v Šabacu bude pekelná. „Už po příjezdu nás všechny zarazilo, že celé město pokrývaly transparenty „Metapolastika – vítěz PMEZ 1984“. Měli dokonce složenou nějakou oslavnou píseň, oni si ani na vteřinu nepřípouštěli, že by mohli prohrát,“ líčí atmosféru v malém průmyslovém městečku Petr Vichnar. „Chovali se k nám korektně, nicméně když jsme se šli večer před zápasem projít, lidé nám ukazovali palce dolů a na prstech deset prstů, jakože dostaneme o deset,“ přidává další detaily Jiří Liška.

Atmosféra ve městě byla jen slabou předzvěstí toho, co se pak odehrálo v zakouřeném, po strop našlapaném čtyřtisícové sportovní hale. V Dukle nicméně nepůsobili žádní zelenáči, z řady mezinárodních zápasů byli na bouřlivou kulisu zvyklí. „Navíc trenér Vícha byl velký psycholog, v šatně nám připomněl, co nás čeká a radil, jak se s tím vypořádat,“ dodává k předzápasovému naladění týmu Kratochvíl.

Dukla sice skórovala jako první, ale Metaloplastika následně rozjela rychlý kolotoč kombinací a při vedení 5:1 vymazala manko z prvního zápasu. Průvan na levé straně působil nepolapitelný křídelník Mile Isakovič. „Byl to jeden z nejlepších házenkářů, proti kterým jsem kdy chytal. Úžasně komplexní křídlo, které způsobem hry předběhlo své vrstevníky o takových deset patnáct let,“ popisuje brankář Barda kvality jugoslávského reprezentanta, který obranu Dukly deplal svými kousky.

Barda měl obrovský podíl na tom, že se Dukla nesesypala, i když i další hráči vzpomínají, že díky svým pohárovým zkušenostem ani v jugoslávském kotli nepanikařili. Barda chytil domácím tři sedmimetrové hody a Dukla se díky spolupráci Salivara s Kotrčem vrátila do zápasu. Jen jednou se ve vyrovnané a napínavé přetahované dostal Šabac do kýženého pětibrankového vedení. I tuto situaci Dukla ustála. Za stavu 21:17 mohl dokonce František Kratochvíl ze sedmičky rozhodnout, nicméně svým pokusem trefil koleno gólmána Bašiče. „Přemlouval jsem

SESTAVA DUKLY PRAHA

BRANKÁŘI:

Michal Barda, Peter Mesiarik, Pavel Wínter

SPOJKY:

Ladislav Salivar, Milan Černý, Tomáš Bártek, František Kratochvíl, Milan Škvařil

PIVOTI:

Jiří Kotrč, Jiří Homolka

KŘÍDLA:

Jiří Liška, František Štika, Jan Novák, Josef Toma

TRENÉŘI:

Jiří Vícha a ???

spoluhráče, aby šel házet někdo jiný. V tu chvíli jsem tak nějak cítil, že už nemám střeleckou variantu. Bohužel se to potvrdilo," pamatuje si dnes již s úsměvem na tváři na neveselý moment. I druhý zápas tedy skončil stejným výsledkem, jen v opačném gardu.

Sedmíčkový thriller

Poprvé a naposledy v historii nejpřetížnější házenkářské soutěže rozhodovaly o vítězi sedmimetrové hody. Na palubovce panoval drobný zmatek, protože ne všichni aktéři si byli jistí tím, co má vlastně následovat. „My jsme byli každopádně rádi za sedmičky. Už jsme moc nemohli a kdyby se hrálo prodloužení, tak mám pocit, že je to jejich prostředí dotlačilo k vítězství," prozrazuje kapitán Salivar.

Finále tedy gradovalo způsobem, který očekával málokdo. Vyhocená situace si žádala, aby se exekuce sedmimetrových hodů chopili psychicky nejodolnější jedinci. „Šel jsem za trenérem Víchou a řekl jsem mu, že bychom tam měli jít my nejstarší - Štika, Salivar a já," vypráví o posledních momentech

před samotným rozuzlením Jiří Liška. On sám byl pak nakonec jediným článkem dukelské pětičky, který svůj úkol nezvládl. „Dodnes to mám od nich na talíři. V ten rozhodující moment jsem měl úplně zatemněno v hlavě a hodil jsem to nejhůř, jak to šlo.“ Tragédii to pro Duklu v tu chvíli neznamenalo. Michal Barda totiž vychytil hned na úvod levorukého Mrkonju a Štika svůj soubor s nervy zvládl. Střeleckou jistotu prokázali i Tomáš Bártek s Jiřím Kotrčem. Klíčový okamžik znamenalo střídání brankářů ve čtvrté sé-

rii, namísto Bardy šel mezi tyče mladý Peter Mesiariak a Víchův tah zafungoval. „To byl prostě Vícha, on věděl, že Michala Bardu mají Jugoslávci dokonale přečteného, ale Mesiariaka neznali a moment překvapení dokonale vyšel,“ prohlašuje o rošádě, která Dukle přiblížila zisk trofeje, Jan Novák.

Rozhodnutí nakonec padlo po drzém „šlajsu“ kapitána Ladislava Salivara. „Brankář dělal jen jeden typ zákroku a já si věřil, že mi tahle střela prostě musí vyjít. A taky vyšla.“ A přinesla Dukle Praha fantastický triumf v pohárové Evropě. Dukla prokázala svou těmnotu a bojovnost v tom nejvíce nehostinném prostředí, do kterého šlo házenkářský boj o titul zasadit. Hráči si užívali největší vítězství kariéry. „Když jsme přijížděli s pohárem do Prahy, lidé nás vítali, připadali jsme si jako hvězdy,“ vybavuje si František Štika. A těmi také „dukláci“ rozhodně byli.

Navic většina z nich se v životní formě těšila na olympijský turnaj do Los Angeles... Jenže na ten po známých historických událostech československá reprezentace neodcestovala a zlato na něm brala právě Jugoslávie se Šabackým jádrem, která ve finále porazila Německo. Němci startovali místo Českoslováků, dodržujících bojkot zemí socialistického bloku. Ale to je jiná, smutnější kapitola roku 1984. Nejpříjemnější vzpomínky, obdiv a respekt patří partě bojovníků trenéra Víchy, která dokázala něco mimořádného. Vítězství Dukly.

V dramatické finálové odvetě rozhodovaly až sedmimetrové hody

Evropský primát Dukle

Neuvěřitelné se stalo skutkem ve finálové odvetě házenkářského PMEZ mezi Metaloplastikou a Duklou v jugoslávském Šabacu. Po vítězství obou poletěných byl stav na skóre 2:1 (1:17). Tedy stejný jako v prvním zápase před osmi dny v Praze. Chvilka nejistoty a následně do pravidel IHF a pak přichází ke slovu pohárová regulace — buď se střídá sedmičky. Zahrávají Dukla: Štika 1:0, Mrkon-

ja (Barda chytil) 1:0, Liška (Bašič kryl) 1:0, Partner 1:1, Bártek 2:1, Vajovič (Mesiariak chytil) 2:1, Kotrč 3:1, Štika 3:2... Vylučení Salivar. Bez dlouhého rozmyšlení se měč z jeho ruky odráží od palubovky za Bašičova záda. Dukla v páté sérii trestných hodů vede 4:3 a to znamená, že se stává vítězem. Pohár mistrů roztáhá 1983/84.

Šabac-Dukla 21:17 (na sedmimetrové hody 2:4)

zahrál. Ve 20. minutě zrychl Bašič při vlastním oslabení na 17:14, hned nato Kratochvíl popově zaváhal při sedmičce a z dalšího zaváhání ve druhém poločase skvěle hrající Vuković snazil čtyřbrankový náskok Dukly: 14:24. Na 24. min. došel Kotrč protiobstrušen desetiminutovou střeleckou nemožností Pražanů. Tři a půl minuty před koncem pak Mrkonja dává na 21:17 a předešlejší okamžiky, které dávaly větší šance Dukle: vyloučení Kuzmanovičova a druhá Kratochvílova neproměněná sedmička. Domácí v páté nerekvalovali ztrátu míče a zápas skončil stejným poměrem jako v Praze...

PRÁČE z 4. 84
13:12, 14:12, 14:13, 15:13, 15:14, 19:14, 19:16, 20:16, 20:17, 21:17. Sestavy a brankáři — ŠABAC: Bašič (Kuzmanovič) — Partner, Vuković 4, Novaković, Šimonović 8, Rosok, Mrkonja 2, Vučević 3, Isaković 8 (2), Rašić 1, Kuzmanovič 3. DUKLA: Barda (Mesiariak) — Liška, Kratochvíl 5 (2), Kotrč 5, Salivar 2, Homolka, Štika, Bártek, Tomaš 3, Čtrnýl 1, Novák 1. Rozhodčí: Norek a Heucher (oba NSR). Vyloučení: 9 (Isaković ve 22. min. pro tři vyloučení disqualifikován) 15. Sedmičky: 5/2-4/2. Diváků: 3500. Poločas: 9:7.

JAN TOBIAS + tv

Další výsledky
Vítěz tučně vyznačen. Pohár mistrů: Leverkusen — RADNICKI, BELLEIRAD 19:20 (první zápas 16:22). Pohár IHF — muž: GROSSWALDSTADT—Glasdake Kodan 20:19 (11:9), ženy: VILCEA—Olomberg 29:21 (12:18).

V první čtvrtině druhé půle dokázala Dukla držet s domácími kroky a na jejich góly odpovídat přesně. V rychlých protitóčkách stejnou mincí. Jenže pak najednou jako by pro ni Bašičova branka byla zakletá. Šabac vyčítal, že je soupeř v útlumu.

SELHALI JSME HLAVNĚ MENTÁLNĚ, ŘÍKÁ KOUČ DOROSTENCŮ

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

Na dorostenecké Euro do Polska odjžděli na konci prázdnin mladí čeští házenkáři s nadějami a plni očekávání. A výsledek – 14. místo, jediná výhra a sedm proher. „Takové umístění se hodnotí velmi špatně. Podle toho, jak jsme se na šampionátu prezentovali je ale odpovídající,“ míní hlavní kouč českého celku Libor Hrabal.

„Pokud by všechno optimálně sedlo, mohli jsme pomýšlet na desáté místo, to by ale byl maximální strop našeho celku,“ domnívá reprezentační trenér české osmnáctky.

Jenže všechno optimálně nesesdlo, už v úspěšné kvalifikaci se zranili dvě plzeňské spojky Vojtěch Klaus a Jakub Tonar. Na šampionát tak jeli Češi bez nich. „Možná to s nimi mohlo být lepší,“ řekl Hrabal a litoval zejména absence Jakuba Tonara. „Ve své kategorii patří k těm nejlepším, ať už střelecky nebo typově. Před zraněním byl motorem týmu, nejen na hřišti, ale i mimo ně. Ten nám chyběl hodně.“

Přítom příprava i bez nich nalila nejen do žil trenérů optimismus. Vždyť v Plzni čeští mladíci dvakrát porazili Němce,

i když třetí zápas prohráli o deset branek. A právě podobný propadák se pak zrodil i v základní skupině polského Eura. „Možná jsme si mysleli, že máme na víc, ale samotné mistrovství Evropy ukázalo, že nejsme tak daleko, abychom mohli uvažovat o elitní osmičce. Především mentálně,“ myslí si kouč. Jako klíčový pro další vývoj se ukázal hned první zápas s Běloruskem, který svěřenci trenérů Hrabala a Tonara prohráli 27:30. Pak už přišla zmíněná porážka s Německem (25:34) a na závěr základní skupiny i s domácím výběrem (20:27), který nakonec proklouzl do elitní osmičky.

„Kluci na sobě musí hodně zapracovat, šampionát nezvládli především po psychické stránce. Mysleli si, že na úvod porazíme Bělorusko a nějakým způsobem postoupíme. Jenže to se bohužel nestalo a to mělo na tým hodně negativní dopad. Po základní skupině jsme se úplně zlomili,“ ani s odstupem času nechápal trenér Hrabal.

A že česká skupina nebyla z těch nejsilnějších, dokazuje i fakt, že žádný z týmů nepostoupil do semifinále.

Kluci na sobě musí hodně zapracovat, šampionát nezvládli především po psychické stránce.

Poláci se utkali s Němci až o konečné sedmé místo a podleli jim stejně jako v prvním zápase.

Mistry Evropy se stali Francouzi, v jejichž realizačním týmu je i bývalý reprezentant Didier Dinart. Ve finále porazili Maďarsko, třetí skončili Španělé. Hodnocení Libora Hrabala podtrhuje i fakt, že v historii dorosteneckých šampionátů pouze jednou čeští házenkáři vybojovali stříbrné medaile. To byl tým kolem brankáře Martina Galii se Zemánkem, Piskačem, Stöhrem, Hrubým, Krausem a dalšími. Jinak Češi končili mezi 10. a 15. mís-

tem, tedy pokud se vůbec na šampionát probojovali.

„Pokud se podíváme na úroveň naší extraligy a srovnáme ji s evropskou špičkou, tak jde asi o reálný odraz,“ hodnotí Hrabal na závěr konečné 14. místo.

A co čeká jeho svěřence teď? Brzy má tým krátké soustředění v Hranicích a mezi vánočními svátky pak turnaj v Německu. A jelikož se mu nepovedlo z Eura postoupit na světový šampionát do 19 let v Jekatěrinburku, bude vrcholem sezony příští rok Partille Cup ve Švédsku, což je neoficiální mistrovství Evropy této kategorie.

JUNIORY ČEKÁ V KVALIFIKACI FRANCIE

Zatímco dorostenci o účast na vrcholné akci této sezony přišli, jejich kolegové z ostatních mládežnických reprezentací se o účast na šampionátech teprve poperou. O složení jednotlivých kvalifikačních skupin rozhodl zářijový los v irském Dublinu.

Oba české výběry mladých házenkářek (do 17 i 19 let) narazí v kvalifikaci na exotického soupeře z Faerských ostrovů. Dorostenky mají ve skupině ještě Rusko a Island, juniorky se utkají také s Norskem a Litvou. V obou případech postoupí na šampionát dva týmy z každé skupiny.

Euro dorostenek o 16 účastnících je na programu 13. až 23. srpna 2015 v Makedonii. „Naše kvalifikační skupina je hratelná. Favoritem jsou Rusky, my se chceme poprat o druhé postupové místo. Věřím, že to vyjde,“ uvedl kouč reprezentace dorostenek Jan Salač. „Pro Faery bude hrát plus domácí prostředí, ale máme na to, abychom je porazili,“ dodal. Kvalifikační turnaj

se koná příští rok 20. až 22. března. O pár dnů dříve (17. až 19. března) budou v Litvě bojovat o ME do 19 let juniorky, vedle domácích a Češek jsou ve skupině Norsko a Faerské ostrovy. Mistrovství Evropy se koná 23. července až 2. srpna 2015 ve španělské Valencii.

Nejtěžší cestu na šampionát se zdá, že mají junioři. Ti se v boji o MS do 21 let střetnou v Polsku (9.-11. ledna 2015) s domácím výběrem, Makedonií a Francií. V Brazílii si příští rok v srpnu navíc zahraje jen vítěz této skupiny.

„Co si budeme namlouvat, nic jednoduchého nás nečeká. Kvalita soupeřů je nesporná,“ reagoval na los trenér českých juniorů Petr Babák.

REPREZENTOVALI

Filip Herajt (Talent Plzeň)
Bohumil Pšenica (Zubří)
Jan Hrdlička (Lovosice)
Stanislav Kašpárek (Zubří)
David Bičíš (Talent Plzeň)
Václav Franc (Lovosice)
Filip Březina (Dukla Praha)
Vít Kučera (KP Brno)
Ondřej Šafránek (Talent Plzeň)
Dieudonné Mubenzén (Dukla Praha)
Miroslav Štohanzl (Nové Veselí)
Jiří Dolejší (Nové Veselí)
Daniel Kývala (Kobylisy)
František Dědeček (Jablonec n. N.)
Filip Doříčák (Zubří)
Štěpán Zeman (Zubří)

JAK ŠEL ČAS

SKUPINA D

BĚLORUSKO - ČESKO 30:27 (14:13)

OČIMA KOUČE: „Většinu zápasu jsme to byly my, kdo dotahoval mírné manko, ale v polovině druhého poločasu jsme byli lepší týmem, dostali se opakovaně do vedení. Bohužel se nám ho nepodařilo navýšit. V následné pětiminutovce jsme vypadli z role a udělali příliš velké množství chyb. Na této úrovni se obdobné výpadky tvrdě trestají a my to pocítili.“

ČESKO - NĚMECKO 25:34 (9:19)

OČIMA KOUČE: „Rozhodla první půle, to je evidentní. Nebyli jsme schopni ubránit, Němci plně prodali svou rychlost, techniku i důraz. Naopak my jsme působili v útoku včetně koncovky zcela opačným dojmem. I když jsme nesložili zbraně a kluci zlepšili hru, na zvrát ve skóre to nebylo.“

ČESKO - POLSKO 20:27 (11:12)

OČIMA KOUČE: „Srazila nás pasáž na konci poločasu, kdy jsme rychle přišli o pracně nabyté vedení a při sérii našich oslabení inkasovali čtyři branky v řadě. Možná jsme se cítili při některých verdiktech poškození, ale na dvacet branek se nedá na této úrovni vyhrávat. Poláci byli lepším týmem. Je to pro nás velice cenná, ale někdy bolestná konfrontace.“

SKUPINA I2 (o 9.-16. místo)

ČESKO - RUMUNSKO 25:30 (11:14)

OČIMA KOUČE: „Už v první desetiminutovce jsme vyprodukovali neúnosné množství technických chyb a celé utkání jsme to byli vlastně my, kdo čelil rychlým útokům soupeře. Byl to zápas z kategorie snů, tedy těch zlých. Určitě náš nejhorší výkon tady na mistrovství a myslím, že také daleko za našimi možnostmi.“

ČESKO - CHORVATSKO 30:35 (13:20)

OČIMA KOUČE: „Prohra o pět branek je možná až krutá, na druhou stranu náš vstup do utkání byl tristní. Dnes jsem rád, že se kluci nepoložili, že jsme bojovali za šanci na obrát. V těch rozhodujících okamžicích nám ale chyběly klid a kvalita v zakončení.“

O 13.-16. místo

ČESKO - MAKEDONIE 27:21 (13:11)

OČIMA KOUČE: „Série nezdarů byla psychicky náročná. Tým si zasloužil vzpruhu, bojoval. Základem úspěchu byla obrana. V minulých zápasech jsem dotahovali vedení soupeře a v těch rozhodujících fázích jsme ubránit nedokázali, dnes jsme to byli my, kdo tahal za delší konec a naopak jsme dokázali ty rozhodující snahy Makedonců o návrat do utkání ustát.“

ČESKO - SRBSKO 23:30 (12:16)

OČIMA KOUČE: „Po včerejším vítězství nad Makedonií jsem očekával, že budeme mít větší jiskru. Chyběla mi energie, zarputilost, srdce. Bojovné okamžiky jsme na turnaji střídali právě s pasážemi zcela bezkrevnými, a takto si na takové úrovni nemůže dovolit hrát.“

ČEŠI VYJEDNÁVAJÍ S MAĎARY A SLOVÁKY O SPOLEČNÉ KANDIDATUŘE

Rozhovor s prezidentem
Českého svazu házené
Alešem Pospíšilem

Vedení Českého svazu házené zahájilo jednání s Maďary a Slováky o společné kandidatuře pořádání mistrovství Evropy mužů v roce 2022. Svazový prezident Aleš Pospíšil mluví v rozhovoru pro Handball Plus nejen o vyjednávání, ale také o spolupráci s dalšími halovými kolektivními sporty, či o startu nových kvalifikačních cyklů žen i mužů.

VÍT CHALUPA

Toto číslo Handball Plus se dostalo do házenkářské komunity novou cestou: e-mailem až do počítačů či mobilních zařízení. Znamená to, že jde Český svaz házené moderním směrem?

Ano. Po průzkumech v házenkářském hnutí jsme poznali, že je třeba se posunout i směrem k mladší části házenkářské komunity. Mladí dnes informace v tradiční papírové podobě příliš nevyhledávají, oni surfují na webu. To je asi ten hlavní důvod. Svou roli jistě hrála i ekonomická stránka. Vytvoření elektronické verze je samozřejmě levnější než tisk. Ušetřené peníze mohou jít do ozvojových projektů cílících na naši mládež. Na „papír“ jsme ale úplně nezanevěleli. Na křídovém papíře chceme zvěčnit naše úspěchy na vrcholných sportovních akcích, kterých se budeme účastnit. Vzhledem k příznivým ohla-

sům na právě probíhající výstavu o historii házené v Olomouci chceme naši historii zpracovat i v knižní podobě.

Obě házenkářské reprezentace se připravují na start kvalifikací. Muži začnou boj o ME 2016 30. října ve Francii, vzápětí 2. listopadu hostí ve Zlíně Makedonii. Proč právě Zlín?

Zlín je bezesporu důležitým místem na naší házenkářské mapě. Zlínští hrají v obou nejvyšších soutěžích mužů a žen. Bývá tam výborná atmosféra a klub nám vyšel vstříc podmínkami pro pořádání kvalifikačního zápasu. Navíc, a to není úplně veselý příběh, zlínská hala je dnes v podstatě jediným místem v republice, kde nám EHF umožní hrát mezistátní zápasy na té nejvyšší úrovni, aniž bychom museli žádat o výjimky. To je stav, který mě velice trápí a musí trápit nejen nás házenkáře. Tohle není dobré vysvědčení pro zemi, která rozhodně nepatří k těm nejchudším v Evropě. Stále hlasitěji o tom mluvím i s politiky, kteří začínají vnímat neudržitelnost této situace.

Vstupenky už jsou od poloviny září v předprodeji přes síť Ticketstream. Očekáváte, že bude vyprodáno?

Ano. Aby se tak stalo, zahájili jsme prodej vstupenek již v polovině září. A vidíme, že jich každý den ubývá.

Z kapacity 1700 míst zatím deset procent držíme fanouškům soupeře. Pokud o ně neprojeví zájem do deseti dnů před zápasem, okamžitě je přidáme do prodeje. Chceme, aby bylo vyprodáno. Ve Zlíně u toho pochopitelně budou i televizní kamery a ty chtějí vidět zaplněné ochozy. Jsem rád, že nám Česká televize vyšla vstříc a přizpůsobila se našim časovým požadavkům. Je dobré, že mezi námi a ČT začíná fungovat skutečné partnerství, ke kterému jsme se v létě zavázali.

Ženy se 28. a 30. listopadu utkají na turnaji v Olomouci o postup do další kvalifikační fáze MS 2015. Jak náročné bylo vyjednat, že se turnaj uskuteční právě v Česku a nemusíte cestovat do Ázerbájdžánu a Litvy?

Byla to složitá jednání, protože jde o týmy z různých částí Evropy. Věděli jsme, že cesta do Baku v Ázerbájdžánu by pro nás byla jak logisticky složitá, tak především ekonomicky náročná. Proto se nám vyplatí pořídit turnaj v Olomouci a hostit tady dva týmy. Sekretariát ČSH zde odvedl opravdu skvělou práci!

Mohlo by Česko někdy v blízké budoucnosti hostit vrcholnou házenkářskou soutěž?

Věřím, že ano! Velké mistrovství jsme tu naposledy měli v roce 1990.

Od našeho pořadatelsví MS mužů tedy uplyne dlouhé čtvrtstoletí! Házená by si určitě zasloužila, abychom tu mohli hostit vrcholný podnik. Jistě by to prospělo dalšímu rozvoji našeho sportu. Na nedávném kongresu EHF v Dublinu nabyla tato myšlenka trochu jasnějších kontur. V návaznosti na dublinské pohovory probíhají s maďarským a se slovenským kolegou s maximální seriózností jednání o naší společné kandidatuře na pořadatelsví ME mužů v roce 2022. Vypadá to sice jako hudba vzdálené budoucnosti, ale EHF bude o pořadateli tohoto mistrovství rozhodovat už v roce 2016.

Co tedy nyní čeká Český svaz házené, aby společnou kandidaturu s Maďarskem a Slovenskem uvedl v život?

Práce a tvrdá jednání. Taková akce se neobejde bez podpory státu a místních samospráv. Proto musíme nejprve vytipovat města, kde by se v Česku mohlo hrát. A pak začít jednat se státními orgány o podpoře.

Zachytil jste na kongresu EHF nějaké ohlasy na onu společnou kandidaturu?

Dá se říct, že pozitivní. Myslím, že bychom si uměli vyjednat podporu, tedy za předpokladu, že si vše tvrdě odpra-

Jsem rád, že nám Česká televize vyšla vstříc a přizpůsobila se našim časovým požadavkům. Je dobré, že mezi námi a ČT začíná fungovat skutečné partnerství, ke kterému jsme se v létě zavázali.

cujeme. Turnaj se v roce 2022 bude již podruhé konat za účasti 24 mužstev. I to pochopitelně otevírá prostor pro společnou kandidaturu více zemí. První „trojkou“ bude v roce 2020 Rakousko, Norsko a Švédsko. Myslím, že ta naše zamýšlená sestava působí přece jenom trochu organičtěji.

Jste s partnery tak daleko, že byste mohl říct nějaké detaily, třeba jaké zápasy play-off by se hrály v Česku, případně v jakých městech?

Ne, tak daleko ještě opravdu nejsme. Nejdřív musíme rozhodnout, jestli do toho doopravdy půjdeme a pak můžeme vybírat. V tuto chvíli platí jen, že bychom do společného projektu nabídli tři hostitelská města. Pochopitelně máme ve vysočanské aréně jedno z nejkrásnějších evropských sportovišť, hlavní město se tak logicky nabízí.

Mohl byste získat nějaké důležité informace od kolegů z jiných svazů mř-

čových sportů? Basketbal i volejbal mají přece jen novější zkušenosti.

Bezpochyby. Názory a doporučení našich kolegů by pro nás byly velmi inspirativní!

Jak vlastně funguje spolupráce s ostatními olympijskými kolektivními sporty?

Stále lépe. Vznikla společná pracovní skupina tradičních kolektivních olympijských sportů. Naši „pětku“ tvoří vedle nás fotbalisté, hokejisté, volejbalisté a basketbalisté. Máme toho opravdu hodně společného. Spojuje nás především starost o budoucnost našich sportů a sportu obecně. Společně vyjednáváme s politickou reprezentací, která si konečně uvědomuje, že sport je u nás dramaticky podfinancovaný. Nejvíce trpí pochopitelně ty sporty naše, kolektivní, které se neobejdou bez opravdu kvalitního systému. Kvalitní systém potřebuje širokou členskou základnu, promyšlenou péči o talenty a silné ekonomické zázemí.

Společně nás trápí fakt, že mnohé země, které jsme kdysi učili naše sporty, nás nyní výkonnostně předbíhají. Tohle musíme změnit! Pro nás a naše partnery je to silná motivace.

Dokážete najít společnou řeč, abyste si co nejméně konkurovali a tedy ubírali fanoušky a sponzory, ale zároveň vytvářeli společný tlak třeba na státní orgány ohledně přílivu peněz?

Ano. Vždyť to, že jsme se společně zapojili do nově vzniklé sportovní ligy o Pohár ministra školství, svědčí o spolupráci. Nechceme proti sobě bojovat. Chceme, aby děti sportovaly a aby se reprezentace posouvaly co nejvíce k úrovni světové špičky. Ať házené, ale i volejbalu či basketbalu. Ano, i nám házenkářům dělaly radost basketbalistky na mistrovství světa v Česku před čtyřmi lety, fandili jsme jim i letos v Turecku. A ony, i ostatní, s nadšením komentovali náš báječný červnový zápas mužského národního týmu proti Srbsku v Brně.

REGIONÁLNÍ HÁZENKÁŘSKÁ CENTRA NAHRADÍ SOUČASNÝ MODEL OD LEDNA 2015

Postřehy sekretáře ČSH Radka Bendla

Předchozí číslo Handball Plus vyšlo v době, kdy se rozhodovalo o postupu českých seniorských reprezentací na evropské, resp. světové šampionáty. To je ze sportovního pohledu „dávná“ minulost, neboť v období prázdnin proběhly juniorské a dorostenecké šampionáty, Akademické mistrovství světa v Portugalsku a zároveň již začal nový soutěžní ročník. Všechny tyto události jsme informačně pokryli tímto vydáním, proto se s vámi podělím o informace ze svazového sekretariátu.

Příprava podzimních a zimních reprezentačních akcí

Červnové kvalifikační zápasy mužů a žen zásadně ovlivnily přípravu akcí na následující měsíce. Ženské družstvo, které neuspělo v kvalifikaci na letošní

Euro v Chorvatsku a Maďarsku, se zúčastní kvalifikační skupiny o postupové místo na červnové play-off světového šampionátu, který se koná v prosinci 2015 v Dánsku. Jsme rádi, že se nám podařilo po jednáních s ostatními

účastníky zajistit právo organizace formou kvalifikačního turnaje a zároveň tím uspořít náklady související zejména s nákladnou dopravou k jednotlivým soupeřům do Ázerbájdžánu a Litvy. Turnaj se bude hrát od 28. do 30. listo-

padu letošního roku v hale Univerzity Palackého v Olomouci.

Šťastnější národní tým mužů naopak červnový výsledek nasměroval na lednové mistrovství světa do Kataru, kde se v polovině července konalo losování základních skupin. Neomezené finanční možnosti tohoto malého státu jsou v přípravách vidět na každém kroku. Sportovní haly, ubytování a veškerý servis na místě budou zřejmě na nejvyšší úrovni, na které se kdy mistrovství světa uskutečnilo. Všechny tři arény budou „brandnew“, měli jsme možnost

si prohlédnout zatím pouze jednu, která byla v době naší návštěvy funkční a která všechny delegace nadchla. Jedná se o komplex, kde je až pět házenkářských hřišť s veškerým zázemím: hotel, kompletní regenerační servis včetně velkého bazénu, kanceláře.

O měsíc dříve než ženy zahájí muži svou kvalifikaci na Euro 2016 v Polsku, a to dvojzápasem na přelomu října a listopadu. Po prvním zápase s Francií v Chambéry (30. října) bude zlínská hala hostit důležitý zápas s Makedonií. Juniorské a dorostenecké výběry mají

svůj kalendář akcí přizpůsobený jejich vrcholům, o nichž se rozhodovalo v rámci losování jednotlivých kvalifikačních na kongresu Evropské házenkářské federace, který se konal v druhé polovině září v Dublinu.

Juniorky čeká v polovině dubna kvalifikační turnaj o postup na evropský šampionát pravděpodobně v Litvě, juniory pak lednová kvalifikace o postup na mistrovství světa v Brazílii pravděpodobně v Polsku. A dorostenky pojedou na svou evropskou kvalifikaci na exotické Faerské ostrovy ve druhé půlce března. Dorostenci, kteří jsou bez účasti na mistrovství světa, absolvují Sweden Open, ten se koná v pravidelném dvouletém cyklu.

Mistrovství světa mužů v Kataru

Netradiční destinace má své výhody i nevýhody. Byť se jedná o relativně vzdálenou lokalitu, naší snahou bylo českým fanouškům účast na tomto šampionátu co nejvíce přiblížit. Proto jsme se rozhodli nabídnout všem registrovaným členům nejlepší možnou variantu, jak se na tuto akci dostat. Využili jsme „práva první noci“ a alokovali balíček na pět nocí, obsahující ubytování v jednom z nejlepších hotelů světa, permanentku na 12 zápasů s možností vidět všechna osmifinále a čtvrtfinále a veškerou logistiku na místě včetně půldenní prohlídky města. Vše za nejlepší možnou cenu 13 500 korun bez letenky. V polovině září jsme prodej ukončili a nevyčerpanou rezervaci předáme k prodeji na volném trhu prostřednictvím cestovních kanceláří. Cena již nebude tak atraktivní, ale případní zájemci budou moci tyto balíčky ještě zhruba do poloviny listopadu nakoupit tímto způsobem (seznam cestovních kanceláří uvedeme na internetových stránkách Českého svazu házené www.chf.cz). Přiznám se, že jsem osobně očekával vyšší zájem, například v porovnání s Chorvatskem máme dvacetkrát méně objednávek.

Informace z kongresu EHF v Dublinu

18.-20. září 2014 se konal pravidelný nevolební kongres EHF za účasti všech členských zemí EHF v Dublinu. Mezi zásadní závěry patří:

- přidělení pořadatelství evropských šampionátů mužů a žen pro období do roku 2020 následovně:
 - 2018 muži - Chorvatsko (města Split, Varaždin, Poreč, Zagreb)
 - 2018 ženy - Francie (města Nantes, Brest, Nice, Nimes, Méty, Pau, Paříž)
 - 2020 muži - spojená kandidatura Švédska, Norska a Rakouska
 - 2020 ženy - spojená kandidatura Norska a Dánska
- změna formátu ME mužů, od roku 2020 bude 24 týmů místo dosavadních 16
- změna formátu evropských šampionátů juniorských a dorosteneckých týmů:
 - od roku 2016 se u kategorie dorostenců začne se systémem mistrovství Evropy bez kvalifikačních turnajů, týmy budou dle žebříčku rozděleny do dvou výkonnostních skupin po 16 týmech a hrát budou přímo závěrečné turnaje, ze kterých budou 4 týmy ze skupiny A sestupovat a 4 týmy ze skupiny B postupovat. U ženských týmů začne tento model platit o rok později
- přijetí Kosova za stálého člena EHF (jubilejní 50.)

Zprávy z „kanceláře“

Z výčtu každodenních pracovních aktivit bych rád zmínil zejména ty s celoplošným zásahem:

DOTACE

Během prázdnin jsme rozdělili mezi 99 klubů, které o dotaci z dotačního titulu V. požádaly, částku 4,5 milionu korun. Pro 31 klubů jsme zprostřed-

kovali v programu IV. dotaci na údržbu a provoz v celkové výši cca tři miliony korun. Schválená investiční dotace pro ČSH ve výši 2,3 milionu korun se právě realizuje, částku využijeme na nákup produktů, které zefektivní a zlevní činnost klubů a národních týmů. Oproti zvyklostem minulých let ministerstvo školství vyhlásilo dotační tituly pro sport s termínem již k 30. září oproti 30. listopadu. Udělali jsme a budeme dál dělat vše pro to, aby podpora házené ze strany státu byla minimálně stejně taková jako v posledním roce.

SOUTĚŽNÍ ÚSEK

Asi největší změnou v tomto ročníku je změna modelu extraligy mužů, kdy se vrátíme k systému play-off. Nejvyšší soutěž mužů představila nové logo extraligy, které navazuje na novou korporátní identitu celého svazu.

U nejvyšší soutěže žen (WHIL) jsme od této sezony převzali její řízení od slovenských kolegů a změnil se poměr mezi českými a slovenskými kluby v soutěži na 7:5.

Exekutiva ČSH schválila návrh nového Licenčního řádu, který bude projednávat Rada ČSH na svém podzimním zasedání, které se uskuteční koncem listopadu.

PROJEKTY MLÁDEŽE

Projekt regionálních házenkářských center (RHC), který nahradí současný model rozvoje mládežnické házené, se plně rozběhl. Do konce října, na základě výběrového řízení, bude osmičlenná nezávislá komise rozhodovat o jednotlivých žádostech tak, aby od ledna příštího roku mohla nová centra začít plně fungovat v jednotlivých krajích.

ŠTÍT ZÍSKALO POLSKO

Chebský turnaj objektivem fotoaparátu Alexe Wipfa

Družstvo Polska po remíze s Českým týmem a výhrách nad družstvy Slovenska a Běloruska získalo vítězství ve 41. ročníku turnaje O Štít města Chebu. Se skorem 86:68 a 5 body předstihly Polky druhé Češky, třetí Bělorusky a čtvrté Slovenky.

Nejlepší hráčka turnaje:

Iwona Niedźwiedz (Polsko)

Cena Fair play Františka Lindy:

Družstvo Slovenska

Nejlepší střelkyně turnaje:

Tetyana Trehubová (Slovensko, 21 branek)

Konečná tabulka turnaje:

1. Polsko	3	2	1	0	86:68	5
2. Česko	3	2	1	0	81:76	5
3. Bělorusko	3	1	0	2	78:91	2
4. Slovensko	3	0	0	3	77:87	0

MY HRAJEME TAKY

Také v elektronické verzi našeho časopisu přinášíme „pelmel“ fotografií z dění mimo hlavní zorné pole házenkářského zpravodajství. Neváhejte nás kontaktovat v případě, že máte zajímavé fotografie z utkání všech věkových kategorií, pořádáte oslavy výročí klubu nebo jen máte za to, že by o Vás házenkářská veřejnost měla vědět!

V Karviné má tradici i ženská házená

Karviná a házená, to jde prostě k sobě. Mužský celek Baníku se stal fenoménem tuzemské házené tohoto milénia, ale pochlubit se může také slavnou historií včetně jmen několika výjimečných reprezentantů. Jedním z nich je i letos 70 let slavící střelec František Brůna, stříbrný medailista z OH v Mnichově a mistr světa z roku 1967, kterému redakce Handball Plus gratuluje a přeje zdraví do dalších let.

Ve stínu úspěchů Baníku ale v hornickém městě působí dlouhá desetiletí rovněž ženský házenkářský oddíl Sokola Karviná. Ten je v současné době také částečně svázán se svým slavnějším a úspěšnějším mužským soupeřem, a to skrze osobu Jaroslava Hudečka, který vedle řady aktivit v mužském

klubu vypomáhá i u házenkářek. „Záleží na časových možnostech, ale snažím se poradit na lavičce, v tréninku i obecně po metodické stránce. Také tento klub má velkou historii a jsem rád, že mohu být u jeho současného rozvoje,“ přibližuje zkušený trenér. Ženský házenkářský klub, v současnosti organizovaný pod hlavičkou Sokola, vznikl v roce 1956 a podle názvu z 60. let je dodnes řídce označován jako Kovona. Největších úspěchů dosahoval na počátku let sedmdesátých, kdy získal dvakrát titul mistryň Československa v mládežnických kategoriích. Z vrcholových házenkářek

současnosti či let nedávno minulých z něj vyšla například mistryně republiky z roku 2012 Lucie Mrózková nebo talentovaná hráčka letošního kádru Sokola Poruba Diana Polachová. „Diana je talent a navíc pracovitý. Je aktuálně nejlepší odchovankyní, ale je to jen pomyslná špička ledovce poctivé práce všech v klubu. Ten se snaží fungovat na co nejvyšší úrovni, o čemž svědčí i vzdělávání trenérů. Má úloha v Sokole je právě hodně o té metodice a jsem rád, že trenérský tým chápe, že bez vzdělávání a sebevzdělávání nejde nějakého progresu dosáhnout,“ chválí Jaroslav Hudeček.

TJ Háje – líheň talentů s modernizovaným zázemím

U ženské házené ještě zůstaneme, jen se z Karviné přesuneme do Prahy, konkrétně na největší pražské sídliště Jižní město. Na něm působí již téměř čtvrtstoletí klub TJ Háje, který pravidelně sbírá úspěchy v mládežnických kategoriích a vychoval také některé výrazné postavy současné české ženské házené.

Založen byl v roce 1980 a o pět let později získal prostory u Hostivařské nádrže, kde bylo v tehdy populární „Akci Z“ vybudováno venkovní niasplastové hřiště s tribunami, šatnami a klubovnou. Na tomto skromném plácku vyrostlo několik výrazných házenkářek, které se v seniorské kategorii prosadily v slavnějším klubu Slavie Praha. V současnosti je možné na interligových palubovkách vidět původem Háječanky Petru Kudláčkovou a Martinu Jonášovou a sešívání dres oblékala rovněž další odchovankyně Hájí Martina Chrová. Česká reprezentantka, kterou sportovní osud zavál z Jižního města až na sever Evropy (aktuálně působí ve švédském Kristianstadu), se v národním týmu potkává s nejvýraznější postavou dosavadní historie klubu – Janou Knedlíkovou.

Pravé křídlo české reprezentace se po výtečných výkonech na vrcholných

mezinárodních akcích dočkalo zaslouženého přestupu do maďarského Veszprému, ale i přesto se v letošním roce Knedlíková zúčastnila slavnostního otevření zrekonstruovaného venkovního hřiště TJ Háje. „Janu si pamatuji už od náboru, vždy vynikala talentem i přístupem a jsme rádi, že nezapomněla, kde dělala první házenkářské krůčky,“ říká Romana Grgičevičová, působící jako trenérka „na Hájič“ už dvacet let.

Vedle házenkářských počátků Jany Knedlíkové pamatuje Grgičevičová

také období, kdy se zmíněných náborů účastnilo až šedesát malých sportovkyň! „Dnes jsou náboru o jiných číslech, ale děláme, co můžeme, aby co nejvíce dětí házená upoutala a zůstaly u ní. Díky Praze 11 a rekonstrukci sportovního areálu se můžeme opřít o modernizované zázemí, za což jsme městské části vděční. Niasplast byl nahrazen lepším povrchem, rekonstrukce se dočkalo zázemí hřiště, ale to hlavní zůstává na nás trenérech. Je to stejné jako v celé republice, bojujeme nejen s konkurencí dalších sportů, ale také se stejnými neduhy u malých dětí, které už ke sportu a pohybu obecně netíhnou tolik jako dřív. Cesta ke zlepšení stavu vede jen skrze pozitivní přístup a osobní nadšení všech pracovníků klubu a především skrze kvalitní práci s dětmi,“ konstatuje Romana Grgičevičová.

Fotografie Alexe Wířfa pocházejí z tradičního Šulcova memoriálu, plzeňského turnaje, který si díky bohaté historii vysloužil v roce 2012 ocenění CZECH HANDBALL MADE. V Plzni zažili v letošním roce starší kategorie háječských házenkářek také medailovou radost, když tam na finále republikových přeborů starších žákyň vybojovaly bronzové medaile.

O pohár ministra premiérově také na házenkářském hřišti

Pod patronací českého reprezentanta Jiřího Motla se v letošním školním roce rozběhlo klání žáků základních a středních škol, které je zařazeno do tzv. ministerského poháru. Házená se tak usídlila po boku dalších kolektivních sportů, v nichž se mladí sportovci utkávají o pohár ministra mládeže, školství a tělovýchovy ČR. „Jedním z cílů, se kterými jsem nastoupil do čela ministerstva, je prosadit zdravý životní styl našich dětí. K tomu pochopitelně patří pravidelná sportovní aktivita. Proto vznikla myšlenka Sportovní ligy základních škol o Pohár ministra. Nejde o to, aby z účastníků této ligy vzešly za každou cenu nové sportovní hvězdy. Nejdůležitější je, aby si co nejvíc dětí osvojilo lásku ke sportu a aby se jim každodenní aktivní pohyb stal přirozenou potřebou,“ uvedl při startu soutěže ministr Marcel Chládek, jenž převzal nad soutěží záštitu. Školní týmy čeká dlouhá cesta přes úvodní a krajská kola, na jejímž konci bude pro šest nejlepších týmů celorepublikové finále, které bude v dubnu příštího roku hostit Velká Bystřice. „Je

Házenkář Jiří Motl (vlevo) s ministrem školství Marcelem Chládkem a basketbalistou Jiřím Zídkem při prezentaci Sportovní ligy základních škol o Pohár ministra školství. | Foto: Tomáš Mach

to skvělá myšlenka a jsem hrdý, že se házené podařilo prosadit po bok těch nejpobulárnějších českých kolektivních sportů. Věříme, že ve školách děti zaujme a třeba i přitáhne pro pozdější roky,“ přibližuje prezident ČSH Aleš Pospíšil, který je jedním ze členů čestného předsednictva ministerského poháru. Stejného názoru je i házenkářský patron poháru Jiří Motl, který se ocitl

ve společnosti takových osobností českého sportu, jako jsou basketbalista Jiří Zidek nebo fotbalista David Lafata. „Jsem rád, že mohu osobně podpořit tuto akci. Vést děti ke sportu je nesmírně důležité a já se toho rád zúčastním. Zvláště v současné době, kdy kluci a holky tráví více času u svých počítačů, než na sportovním hřišti,“ uvedl zkušený extraligový střelec.

V mistrovské Plzni se dař také ženské házené

Již jsme si představili ženskou házenou v severomoravské házenkářské metropoli. Nutno připomenout, že ve stínu úspěšného extraligového týmu mužů působí ženská házená také na opačném konci republiky - v Plzni. Tamní extraligoví mistři po letech pustu slaví úspěchy a svádí boje v rámci evropských pohárů, ale ovice začíná sklízet také práce s mladými házenkářkami. V Plzni jsou hned tři kluby vychovávající malé hráčky, z nichž byl v uplynulé sezoně nejuspěšnější DHC Plzeň.

V klubu, který navazuje na někdejší TJ Rozvoj Plzeň, je něco přes sto mladých házenkářek a do sezony 2013/14 se specializoval pouze na práci se žákyněmi. Hráčky v dorostenecké kategorii odcházely do Slavie VŠ nebo HC Plzeň, ale v minulém roce se tým DHC objevil premiérově ve 2. lize mladších dorostenek, kde obsadil konečné druhé místo. Starší žákyně pak dokázaly získat stříbro na finálovém turnaji MČR - Žákovské ligy a osa týmu v barvách plzeňské 31. ZŠ stejný výsledek zopakovala i ve finále

Novinářského kalamáře. V mládežnických reprezentacích se pohybují odchovankyně jako Eliška Šíbrová nebo Dominika Zachová, na dres seniorského národního týmu pak dosáhla gólmanka Markéta Doláková.

Klub je navíc aktivní i po pořadatelské stránce. Právě DHC pořádá zmíněný a cenou CZECH HANDBALL MADE ověřený Memoriál Karla Šulce, osvědčil se i při pořádání finále Žákovské ligy. Plzeň je stejnou házenkářskou výspou jako Karviná, jen na opačném konci České republiky.

Posílejte fotografie, tipy na akce seniorských i mládežnických týmů na emailovou adresu internet@chf.cz a dejte o sobě vědět na stránkách našeho časopisu. „My hraje me taky!“ je rubrikou pro všechny zapálené osoby v házenkářském hnutí, o jejichž obětavé práci média povětšinou mlčí.

JAN VTÍPIL

HANDBALL PLUS

Vydává společnost CS Handball se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6, pro Český svaz házené, Bolzanova 1615/1, Praha 1, 110 00.

Telefon: +420 273 160 086
e-mail: internet@chf.cz
web: www.chf.cz
Odpovědný redaktor: Ladislav Válek

Toto číslo mělo redakční uzávěrku 5. října 2014. Vychází 5× ročně. Foto: archiv ČSH, internet, internetové stránky IHF a EHF, archiv Handball plus a Alex Wipf.

Bud'te on-line s vaším regionálním Deníkem

- na www.denik.cz
- v iPadu
- v iPhoneu
- také jako e-paper

Stadion se změní v kostku ledu

Firma PMS Píseňov a domovská radnice se po letech dohodly, že na přípravě opravy stadionu budou spolupracovat...

„Chábi bychom, šly ty ty stavba, budov nedej, rozestavěte.“

„V hale se mohou konat kulturní a sportovní akce. Stadion pojme přes šest tisíc lidí, příkonových sokl více než osm tisíc stovčiček.“

„JOHN“ ULIČNÝ POPRÁL MISTROVI – MORAVANU Z LITOVLE

PLAČU PŘEDÍ PŘEDTÍ... (Caption text describing the gift presentation event.)

REPRÉZENTOVATELÉ

ČERNÁ HOROVKA: Most v kulturní podobě mizí

NOVÝ FESTIVAL ZVĚŘEBNÍ ART BURK

Za služby vedení družstva nezaplátali, lidem nejde elektrína

služby a, dlež, vyzvaná na 100 tisíc korun. Přiznal již ty...

 hummel

**AKČNÍ
SETY**

DRES + TRENKY HUMMEL ZA NEOPAKOVATELNOU CENU

Od poloviny června nabízíme
dětské a unisexové **sety 06167**
a dámské **sety 06168 se slevou až 52 %**.
Maloobchodní cena: 770 Kč
Akční cena: od 369 Kč

Podrobné info a naše kompletní nabídka na
WWW.HUMMEL-KLUBY.CZ

